

Forslag

til

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, lov om en indskyder- og investorgarantiordning¹, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, lov om ejendomskreditselskaber og lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere

(Krav til nedskrivningsegne passiver og procedurer vedrørende nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter m.v., modregning og omstødelse, styrkelse af tilsynsindsatsen i forhold til valutavekslingsvirksomhed og overførelse af tilsynet med valutavekslingsvirksomheder fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet)

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 182 af 18. februar 2015, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 632 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. § 71 b, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Med henblik på at træffe en fælles beslutning vurderer Finanstilsynet i samarbejde med de i stk. 3, nr. 1 og 2, nævnte myndigheder koncerngenopretningsplanen, herunder om planen opfylder de i stk. 1, jf. § 71 a, stk. 1 og 2, fastsatte krav. De i stk. 3, nr. 3 og 4, nævnte myndigheder kan komme med anbefalinger til Finanstilsynet omkring koncerngenopretningsplanens indhold.

2. § 266, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

»Kravet til nedskrivningsegne passiver fastsættes som en procentdel af virksomhedens samlede forpligtelser og kapitalgrundlag.«

3. § 267 affattes således:

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190; samt dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger, (EF-Tidende 1994 nr. L 135, s. 5), Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger, (EF-Tidende 1997 nr. L 84, s. 22) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/14/EF af 11. marts 2009 om ændring af direktiv 94/19/EF om indskudsgarantiordninger for så vidt angår dækningsniveau og udbetalingsfrist, (EU-Tidende 2009 nr. L 68, s. 3).

»§ 267. Nedskrivningsegne passiver består af kapitalgrundlag og nedskrivningsegne forpligtelser.

Stk. 2. Ved nedskrivningsegne forpligtelser forstås de forpligtelser og kapitalinstrumenter, der ikke kvalificeres som egentlige eller hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter, som der kan gennemføres bail-in på, jf. § 25, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og som ikke er undtaget bail-in, jf. § 25, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og som opfylder følgende betingelser:

- 1) Forpligtelsen har en restløbetid på mindst 1 år.
- 2) Forpligtelsen hidrører ikke fra et derivat.
- 3) Gældsinstrumentet er udstedt og fuldt indbetalt med midler, der ikke direkte eller indirekte er finansieret af pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet I.
- 4) Forpligtelsen er ikke en forpligtelse over for pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet I selv, og pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet I har ikke stillet sikkerhed eller garanti for forpligtelsen.
- 5) Forpligtelsen hidrører ikke fra indskud, som er foranstillet de simple kreditorer i konkursordenen, jf. § 13 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder og kapitel 10 i konkursloven.

Stk. 3. Er et passiv underlagt lovgivningen i et tredjeland, kan Finanstilsynet beslutte, at virksomheden skal godtgøre, at en afgørelse fra Finanstilsynet eller en beslutning fra Finansiell Stabilitet om at nedskrive eller konvertere passivet vil være gyldig i henhold til tredjelandets lovgivning. Kan dette ikke godtgøres medregnes passivet ikke i de nedskrivningsegne passiver.«

4. I § 270 ændres »herunder de bagvedliggende kriterier,« til: »herunder yderligere kriterier på grundlag af hvilke kravet til nedskrivningsegne passiver skal fastsættes, de bagvedliggende kriterier,«

5. I § 272, *stk. 2*, ændres »Finanstilsynet har konstateret, at pengeinstituttet, realkreditinstituttet eller fondsmæglerselskabet I er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 224 a, stk. 3,« til: »betingelserne i § 224 a, stk. 1, er opfyldt,«.

6. I § 361, *stk. 1*, indsættes som nr. 35:

»35) Valutavekslingsvirksomheder, jf. lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, betaler 12.600 kr.

§ 2

I lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. lov nr. 333 af 31. marts 2015, som ændret ved § 5 i lov nr. 1563 af 15. december 2015, foretages følgende ændringer:

1. § 4, *stk. 1, nr. 2*, affattes således:

»2) Finanstilsynet har meddelt Finansiell Stabilitet, at der ikke er udsigt til, at andre tiltag, herunder tiltag iværksat af den private sektor eller Finanstilsynet, inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at virksomheden må afvikles.«

2. I § 25, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Ved opgørelsen af forpligtelser omfattet af 1. pkt., anvendes principperne om modregning i konkurslovens §§ 39, 42, 44 og 45 med de nødvendige tilpasninger.«

3. I § 44, stk. 1, nr. 1, ændres »mortificeres« til: »annulleres«.

4. Efter § 46 indsættes:

»§ 46 a. Den dag, hvor Finansiell Stabilitet træffer beslutning, jf. § 12, om at iværksætte en afviklingsforanstaltning over for en virksomhed eller enhed, der opfylder afviklingsbetingelserne i medfør af § 4, skal anses som fristdag i forhold til § 25, stk. 1, 2. pkt., og § 46 b.

§ 46 b. Ved Finansiell Stabilitets iværksættelse og gennemførelse af afviklingsforanstaltninger på en virksomhed eller enhed under afvikling kan Finansiell Stabilitet gennemføre omstødelse efter reglerne i kapitel 8 i konkursloven. Reglerne finder anvendelse med de nødvendige tilpasninger.

Stk. 2. Retssag til gennemførelse af omstødelse kan anlægges indtil 12 måneder efter fristdagen. Sag kan endvidere anlægges inden 6 måneder efter, at virksomheden eller enheden under afvikling må antages at være blevet i stand til at gøre kravet gældende.

Stk. 3. Retssag om krav på omstødelse anlægges af virksomheden eller enheden under afvikling eller af Finansiell Stabilitet eller et broinstitut på vegne af virksomheden eller enheden under afvikling.

Stk. 4. Virksomheden eller enheden under afvikling kan til Finansiell Stabilitet eller et broinstitut overdrage retten til at gøre omstødelse gældende.«

5. I § 61 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for Finansiell Stabilitets opgaver i relation til dets datterselskaber, herunder broinstitutter og porteføljeadministrationselskaber samt virksomheder under kontrol af Finansiell Stabilitet og disses restrukturering og afvikling i henhold til loven.«

§ 3

I lov om en indskyder- og investorgarantiordning, jf. lovbekendtgørelse nr. 917 af 8. juli 2015, som ændret ved § 3 i lov nr. 334 af 31. marts 2015 og § 7 i lov nr. 1563 af 15. december 2015, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således: » Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger, (EF-Tidende 1997 nr. L 84, s. 22), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (DGSD) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190 (BRRD).«

2. I § 7 a, stk. 4, ændres »nødlidende« til: »nødlidende eller forventeligt nødlidende«.

§ 4

I lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, jf. lov nr. XXX af X. XXX 201X, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, nr. 9, affattes således:

»9) Udenlandske virksomheders filialer, distributører og agenter her i landet, der udøver virksomhed efter nr. 1-7, 10 og 11.«

2. I § 1, stk. 1, nr. 19, udgår; », jf. dog stk. 4«.

3. I § 1, stk. 4, udgår: »og Erhvervsstyrelsen kan for virksomheder og personer omfattet af stk. 1, nr. 19,«.

4. I § 10, stk. 1, nr. 2, b), udgår »eller ved valutaveksling«.

5. Efter § 10, stk. 1, nr. 2, b), indsættes som litra c):

» c) 500 euro og derover ved valutaveksling, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet.

6. Efter § 39 i kapitel 9 indsættes:

»Kapitel 9 a

Valutavekslingsvirksomhed

§ 39 a. Valutavirksomhed må kun udøves her i landet af virksomheder, der har tilladelse som valutavekslingsvirksomhed eller af pengeinstitutter, Danmarks Nationalbank og offentlige myndigheder.

§ 39 b. Finanstilsynet kan give tilladelse til valutavekslingsvirksomhed, jf. § 1, stk. 1, nr. 19, når følgende krav er opfyldt:

1) virksomheden har hovedkontor og hjemsted i Danmark,

2) medlemmer af virksomhedens bestyrelse og direktion, eller hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, eller hvor virksomheden drives som juridisk person uden bestyrelse og direktion, den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige, opfylder kravene i § 39 f,

3) virksomhedens ejere af kvalificerede andele, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, ikke skønnes at ville modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden,

4) virksomheden har tilstrækkelige kontrolforanstaltninger og tilstrækkelige forretningsgange på alle væsentlige områder, herunder forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering, jf. § 8, stk. 1, og

5) virksomheden ikke tidligere har været dømt for et strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af tilladelsen, jf. § 78, stk. 2, i straffeloven.

§ 39 c. En ansøgning om tilladelse til valutavekslingsvirksomhed skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i § 39 b er opfyldt. Ansøgningen skal som minimum indeholde:

- 1) oplysning om virksomhedens juridiske struktur med kopi af stiftelsesdokument og vedtægter, hvor udarbejdelsen af disse dokumenter er påkrævet i medfør af lovgivningen,
- 2) adressen på virksomhedens hovedkontor,
- 3) en beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel,
- 4) en budgetprognose for de 3 kommende regnskabsår fra ansøgningstidspunktet, samt senest reviderede årsregnskab, såfremt et sådant er udarbejdet,
- 5) oplysninger om medlemmer af virksomhedens bestyrelse og direktion, eller hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, eller, hvor virksomheden drives som juridisk person uden bestyrelse og direktion, ledelsesansvarlige for virksomheden, der dokumenterer, at kravene i henhold til § 39 f, er opfyldt,
- 6) oplysninger om ejere af en kvalificeret ejerandel i virksomheden, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, størrelsen af disses andele og dokumentation for ejernes egnethed til at sikre en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden, og
- 7) oplysninger om virksomhedens forretningsgange og interne kontrolmekanismer, herunder administrative, risikostyringsmæssige og regnskabsmæssige procedurer, omfattende, men ikke begrænset til:
 - a. Virksomhedens it-sikkerhedspolitik, herunder en detaljeret risikovurdering af de planlagte aktiviteter, og en beskrivelse af de forebyggende foranstaltninger, som virksomheden har foretaget for at imødegå de identificerede risici, herunder svig og misbrug af følsomme personoplysninger.
 - b. Virksomhedens forretningsgang for forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, herunder en detaljeret risikovurdering af de planlagte aktiviteter, og de forebyggende foranstaltninger, som virksomheden vil foretage for at imødegå de identificerede risici.

§ 39 d. Virksomheder med tilladelse til valutavekslingsvirksomhed skal snarest muligt underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse.

§ 39 e. Virksomheder med tilladelse til valutavekslingsvirksomhed skal senest den 1. april hvert år indsende en erklæring om, at virksomheden opfylder betingelserne for at opnå tilladelse efter §§ 39 a og 39 b, og en oversigt over virksomhedens ledelse samt eventuelle ejere af kvalificerede andele, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Erklæringen skal være underskrevet af virksomhedens bestyrelse og direktion. Drives virksomheden som juridisk person uden bestyrelse og direktion, skal erklæringen underskrives af den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige, eller hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren.

§ 39 f. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en valutavekslingsvirksomhed eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren

- 1) skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen,
- 2) skal have tilstrækkeligt godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen,
- 3) må ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde,
- 4) må ikke have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering,
- 5) må ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en valutavekslingsvirksomhed eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1 i forbindelse med indtræden i virksomhedens ledelse eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, i forbindelse med ansøgning om tilladelse, jf. § 39 b, og om forhold som nævnt i stk. 1, nr. 2-5, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Stk. 3. Drives en valutavekslingsvirksomhed som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, finder stk. 1-2 tilsvarende anvendelse på den eller de for valutavekslingsvirksomheden ledelsesansvarlige.

§ 39 g. Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse til valutavekslingsvirksomhed, hvis virksomheden:

- 1) ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist af 12 måneder, fra tilladelsen er meddelt, udtrykkeligt giver afkald på at gøre brug af tilladelsen eller ikke har udøvet valutavekslingsvirksomhed i en periode på over 6 måneder,
- 2) har opnået tilladelsen på baggrund af urigtige oplysninger, der er tillagt vægt ved meddelelsen af tilladelsen eller på anden uredelig vis,
- 3) ikke længere opfylder betingelserne for meddelelse af tilladelse i dette kapitel, eller
- 4) ikke overholder bestemmelserne i denne lov.«

7. I § 40, *stk. 1*, indsættes efter »§ 1, stk. 1, nr. 1-13,«:
» og 19,«.

8. I § 42, *stk. 1*, indsættes efter »§ 1, stk. 1, nr. 1-13,«:
» og 19,«.

9. I § 44 indsættes efter »§ 1, stk. 1, nr. 1-13,«:
» og 19,«.

10. I § 46 indsættes efter »§ 1, stk. 1, nr. 1-13,«:
» og 19,«.

11. I § 47, *stk. 1*, indsættes efter »§ 1, stk. 1, nr. 1-13,«:
» og 19,«.

12. I § 47, *stk. 2*, indsættes efter »§ 1, stk. 1, nr. 1-13,«:
» og 19,«.

13. I § 50, stk. 1, ændres »§ 1, stk. 1, nr. 15-19« til: »§ 1, stk. 1, nr. 15-18«.

14. I § 51, stk. 1, ændres »§ 1, stk. 1, nr. 18 og 19« til: »§ 1, stk. 1, nr. 18«.

15. I § 51, stk. 6, ændres »§ 1, stk. 1, nr. 18 og 19« til: »§ 1, stk. 1, nr. 18«.

16. I § 52, stk. 1, ændres »§ 1, stk. 1, nr. 15-19« til: »§ 1, stk. 1, nr. 15-18«.

17. § 52, stk. 2, affattes således:

»Erhvervsstyrelsen kan, hvis formålet tilsiger det, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 15-18, med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved kontrolbesøg.«

18. I § 53 ændres »§ 1, stk. 1, nr. 15-19« til: »§ 1, stk. 1, nr. 15-18«.

19. I § 54 ændres »§ 1, stk. 1, nr. 18 og 19« til: »§ 1, stk. 1, nr. 18«.

20. I § 71, stk. 1, indsættes efter »§ 38, stk. 1,«:
»§ 39 a, § 39 d, § 39 e, § 39 f, stk. 2,«.

21. I § 71, stk. 2, indsættes efter »§§ 30 og 31,«:
»§ 39 a«.

§ 5

I lov om ejendomskreditselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 1078 af 5. juli 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 12, stk. 2, indsættes efter »§ 27, stk. 1,«: »§ 27 a«.

§ 6

I lov om finansielle rådgivere og boligformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1079 af 5. juli 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 7 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om pris- og risikooplysninger for boligkreditaftaler.«

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2017.

Stk. 2. Virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed registreret i Erhvervsstyrelsen den 1. juli 2017, og som bliver omfattet af kapitel 9 a i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, som affattet ved dette lovforslags § 4, nr. 6, kan fortsætte deres virksomhed indtil den 31. december 2017. Sådanne virksomheder skal indsende en ansøgning om tilladelse inden den 31. december

2017. Virksomhederne kan herefter fortsætte deres virksomhed her i landet uden tilladelse, indtil Finanstilsynet har truffet afgørelse om ansøgningen.

Stk. 3. Finanstilsynet kan for virksomheder omfattet af stk. 2 inddrage registreringen, hvis et medlem af virksomhedens øverste eller daglige ledelse er dømt for et strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, jf. § 78, stk. 2, i straffeloven, eller hvis virksomheden eller en reel ejer er dømt for et strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, jf. § 78, stk. 2, i straffeloven.

Stk. 4. Finanstilsynet kan for virksomheder omfattet af stk. 2 inddrage registreringen, hvis virksomheden har indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs eller er under rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling.

§ 8

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 2.1. Koncerngenopretningsplaner
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
- 2.2. Nedskrivningsegne passiver
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
- 2.3. Nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Den foreslåede ordning
- 2.4. Finanstilsynet orienterer Finansiell Stabilitet, når en virksomhed må afvikles
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.4.3. Den foreslåede ordning
- 2.5. Modregning og omstødelse ved restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.5.3. Den foreslåede ordning
- 2.6. Bemyndigelse til erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om afvikling
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.6.3. Den foreslåede ordning
- 2.7. Styrkelse af reguleringen af valutavekslingsvirksomheder i relation til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.7.3. Den foreslåede ordning
- 2.8. Nedsættelse af beløbsgrænsen for, hvornår der skal gennemføres kundekendingsprocedurer
 - 2.8.1. Gældende ret
 - 2.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.8.3. Den foreslåede ordning
- 3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Ligestillingsmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Høring
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at styrke tilsynet med og håndhævelse af reglerne om hvidvask og finansiering af terrorisme i forhold til valutavekslingsvirksomheder.

Der er over de senere år iværksat en række tiltag for at forbedre tilsynsindsatsen over for valutavekslingsvirksomhederne, men det er imidlertid erfaringen, at området fortsat udfordres af kriminelle, der forsøger at finde nye metoder og muligheder for hvidvask af kriminelt udbytte og finansiering af terrorisme via valutavekslingsvirksomheder. På baggrund af erfaringer fra en række tilsynsbesøg er det fundet nødvendigt at styrke tilsynet med valutavekslingsvirksomhederne og indføre videregående indgrebsmuligheder. Statsadvokaten for Økonomisk og International Kriminalitet har ligeledes i rapporten *Den nationale risikovurdering på hvidvask i Danmark 2015* blandt andet fremhævet valutavekslingsvirksomhederne som et område, der særligt er i risiko for at blive udnyttet til hvidvask.

Tilsynsindsatsen styrkes derfor generelt i forhold til valutavekslingsvirksomheder, bl.a. ved at flytte tilsynet med valutavekslingsvirksomhederne fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet. Baggrunden herfor er, at valutavekslingsvirksomhederne i deres natur minder om finansielle virksomheder, idet der foretages en økonomisk transaktion på vegne af en kunde. Samtidig minder valutavekslingsvirksomheders virksomhedsstruktur i høj grad om pengeoverførselsvirksomhedernes. Der er derfor et naturligt sammenfald i tilgangen til tilsyn med disse virksomheder, og der forventes at kunne skabes en vis synergi i tilsynet med de virksomheder, som Finanstilsynet i øvrigt fører tilsyn med.

Endvidere foreslås det at indføre krav om, at virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, skal have en tilladelse til at udøve denne aktivitet, herunder at bl.a. ledelsen underlægges krav om egnethed og hæderlighed. Ved at indføre krav om tilladelse til udøvelse af valutavekslingsvirksomhed skærpes kravene til lovlig virksomhed. Med kravet vil det samtidig være muligt at inddrage en tilladelse ved overtrædelse af hvidvaskloven. Denne sanktionsmulighed vurderes også at kunne have en væsentlig præventiv effekt på adfærden i valutavekslingsvirksomhederne.

Derudover foreslås en nedsættelse af beløbsgrænsen for, hvornår der skal gennemføres kundekendskabsprocedurer i forbindelse med valutaveksling uden for kundeforhold for i højere grad at begrænse valutavekslingsvirksomhedernes muligheder for omgåelse af loven.

Endvidere har lovforslaget til formål at gennemføre en række mindre justeringer af reglerne om genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber. I forbindelse med den praktiske gennemførelse af reglerne, som er en implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/5/EU af 15. maj 2014 (BRRD), er der fundet behov for at foretage visse ændringer og præciseringer, som kan medvirke til at sikre, at reglerne fungerer endnu mere effektivt og efter hensigten samtidig med at der skabes en endnu højere præcision i rollefordelingen mellem de involverede myndigheder.

Det præciseres for så vidt angår nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter, at betingelserne for, hvornår et institut ikke længere er levedygtigt, er de samme, som gælder ved vurdering af, om et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende.

Med lovforslaget foreslås det, at Finansiell Stabilitet, i forbindelse med restrukturering og afvikling af en finansiell virksomhed, kan opgøre krav efter samme principper om modregning, som anvendes ved konkurs. Desuden får Finansiell Stabilitet mulighed for at omstøde visse dispositioner. Lovforslaget har således til formål at sikre en opgørelse af krav ved restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, der ligger tæt op ad de principper, der anvendes ved konkurs. Ved at Finansiell Stabilitet får mulighed for at gøre brug af samme regler om modregning og omstødelse, som gælder ved konkurs, sikres det i endnu højere grad, at det først og fremmest er ejerne og kreditorerne i det nødlidende pengeinstitut, som bærer instituttets tab.

Lovforslaget præcisere endvidere, hvilke myndigheder der indgår i den fælles beslutning omkring koncerngenopretningsplaner, og hvilke myndigheder der kan komme med anbefalinger hertil. I forhold til Finansiell Stabilitet følges samme procedure, som gælder mht. almindelige genopretningsplaner.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Koncerngenopretningsplaner

2.1.1. Gældende ret

I forbindelse med gennemførelsen af BRRD blev der indført krav om at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, som er moderselskaber, skal udarbejde koncerngenopretningsplaner, hvis de som den øverste modervirksomhed er beliggende i Danmark.

I henhold til § 71 b, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed skal Finanstilsynet, Finansiell Stabilitet, tilsynskollegiet og eventuelle andre kompetente myndigheder i lande, hvor væsentlige filialer er beliggende, vurdere koncerngenopretningsplanen. Vurderingen sker med henblik på at træffe en fælles beslutning om, hvorvidt koncerngenopretningsplanen opfylder de indholdsmæssige krav til genopretningsplaner som fastsat i § 71 a, stk. 1 og 2.

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Genopretningsplaner og koncerngenopretningsplaner udarbejdes af det enkelte institut selv, mens instituttet er levedygtigt og under tilsyn, hvorfor planerne skal gennemgås og vurderes af de kompetente tilsynsmyndigheder. Da disse planer har relevans for udarbejdelsen af en afviklingsstrategi, har Finansiell Stabilitet mulighed for at komme med bemærkninger til genopretningsplanen, hvis de finder det nødvendigt. I den forbindelse har Finanstilsynet og

Finansiell Stabilitet i praksis fsva. koncerngenopretningsplaner fulgt proceduren, som den fremstår i BRRD, og som indebærer, at Finansiell Stabilitet kan komme med anbefalinger til koncerngenopretningsplanens indhold.

Det vurderes hensigtsmæssigt at præcisere denne kompetencefordeling og dermed understrege, at der ikke skal differentieres imellem, om der er tale om en genopretningsplan eller en koncerngenopretningsplan i forhold til Finansiell Stabilitets involvering.

Ved såvel genopretningsplaner som koncerngenopretningsplaner skal Finansiell forelægge genopretningsplanen for Finansiell Stabilitet, som kan komme med anbefalinger. Finansiell Stabilitet kommer med anbefalinger til genopretningsplanen, hvis de finder det nødvendigt. Finansiell Stabilitets mulighed for at komme med anbefalinger omfatter både nye, opdaterede og reviderede genopretningsplaner.

Eftersom genopretningsplanerne også er relevante for afviklingsmyndighedens arbejde med at lægge afviklingsstrategi og udarbejde afviklingsplaner, anses den ovenfor nævnte procedure for hensigtsmæssig.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Med forslaget præciseres det, hvilke myndigheder der indgår i den fælles beslutning, og hvilke myndigheder der kan komme med anbefalinger til koncerngenopretningsplanen.

2.2. Nedskrivningsegnete passiver

2.2.1. Gældende ret

Med gennemførelsen af BRRD, jf. lov nr. 333 og 334 af 31. marts 2015, blev der indført krav om, at pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber I skal opfylde et minimumskrav til nedskrivningsegnete passiver.

I henhold til § 266 i lov om finansiell virksomhed fastsætter Finanstilsynet, efter høring af Finansiell Stabilitet, et krav til størrelsen af et pengeinstituts og et fondsmæglerselskab I's nedskrivningsegnete passiver. Kravet fastsættes individuelt for de enkelte dattervirksomheder i en koncern som en procentdel af de samlede passiver.

De nedskrivningsegnete passiver består af kapitalgrundlaget og nedskrivningsegnete forpligtelser, hvis disse forpligtelser opfylder en række betingelser, jf. § 267 i lov om finansiell virksomhed. Når Finanstilsynet fastsætter kravet, er der mulighed for at stille krav om, at de nedskrivningsegnete passiver helt eller delvist skal bestå af forpligtelser, der kan konverteres.

2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Formålet med reglerne om nedskrivningsegnete passiver er at undgå, at de omfattede virksomheder strukturerer deres forpligtelser på en måde, som gør bail-in mindre effektivt. Bestemmelserne om nedskrivningsegnete passiver blev gennemført ved lov nr. 334 af 31. marts 2015, der indarbejdede bestemmelserne i den danske version af BRRD. Det har imidlertid vist sig, at den danske oversættelse af BRRD ikke er i overensstemmelse med den engelske version af disse bestemmelser. For at sikre at danske virksomheder ikke behandles anderledes end andre virksomheder inden for Den Europæiske Union, foreslås beregningsgrundlaget for kravet til nedskrivningsegnete passiver derfor ændret fra en

procentdel af virksomhedens samlede passiver og kapitalgrundlag til en procentdel af virksomhedens samlede forpligtelser og kapitalgrundlag. Denne ændring har ikke betydning for kravets størrelse.

Visse former for kapitalinstrumenter kan som følge af ovenstående definitioner både være en del af virksomhedens kapitalgrundlag og en del af virksomhedens samlede forpligtelser, hvorved samme forpligtelse kan tælles med to gange ved fastsættelsen af de nedskrivningsegne passiver. For at undgå dette har den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) fastlagt en nærmere model for, hvordan denne dobbelttælling undgås, som foreslås indført samtidig med ovennævnte ændring.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Bestemmelserne om nedskrivningsegne passiver præciseres i overensstemmelse med den engelske version af BRRD, således at kravene til de nedskrivningsegne passiver skal fastsættes som en procentdel af kapitalgrundlaget og de samlede forpligtelser.

Forslaget præciserer ligeledes, at de nedskrivningsegne forpligtelser ikke kan indeholde instrumenter og forpligtelser, som kvalificerer sig som egentlige eller hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter. Derudover er forpligtelser, som undtages bail-in, ikke omfattet af de nedskrivningsegne passiver, ligesom forpligtelser, der ikke indgår ved bail-in, som følge af den foreslåede ændring i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, heller ikke kan anvendes som en nedskrivningsegnet forpligtelse.

2.3. Nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter

2.3.1. Gældende ret

Med gennemførelsen af BRRD, jf. lov nr. 333 og 334 af 31. marts 2015, blev der indført en beføjelse for Finanstilsynet til under visse specifikke betingelser at nedskrive og konvertere kapitalinstrumenter i et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I.

I henhold til § 272, anses et institut for ikke at være levedygtigt, hvis Finanstilsynet har konstateret, at det er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 224 a, og Finanstilsynet vurderer, at der ikke er udsigt til, at andre tiltag inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at virksomheden må afvikles. Der lægges således vægt på, at der er truffet afgørelse.

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser

§ 272 implementerer dele af BRRD artikel 59 og 60, hvorefter Finanstilsynet gives beføjelse til at nedskrive og konvertere kapitalinstrumenter. Der er tale om en indgribende beføjelse, og det er derfor afgørende, at det tydeligt fremgår, hvilke kriterier der skal være opfyldt for at bringe bestemmelsen i anvendelse.

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) har udstedt retningslinjer (GL/2015/07) om fortolkningen af de forskellige situationer, hvor et institut anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende. Af disse retningslinjer fremgår det, at de kompetente myndigheder ved vurderingen af, hvornår et institut ikke er levedygtigt, skal tage udgangspunkt i vurderingen af, om instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende.

Det bør endvidere tydeliggøres, at Finanstilsynet i vurderingen af et instituts levedygtighed bør foretage en helhedsvurdering, som ikke alene er begrænset til, om instituttet umiddelbart efter konverteringen eller nedskrivningen opfylder betingelserne for ikke at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, men som også tager instituttets forventede udvikling over en længere periode end blot ”i nær fremtid” i betragtning med henblik på at sikre, at instituttet også på sigt må anses for levedygtigt.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget præciseres, at betingelserne for, hvornår et institut ikke længere er levedygtigt, er de samme, som gælder ved vurdering af, om et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 224 a.

2.4. Finanstilsynet orienterer Finansiell Stabilitet, når en virksomhed må afvikles

2.4.1. Gældende ret

Inden Finansiell Stabilitet iværksætter afviklingsforanstaltninger over for en virksomhed, skal Finanstilsynet, i henhold til § 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, efter høring af Finansiell Stabilitet vurdere, at andre muligheder til håndtering af virksomheden er udtømte. Finansiell Stabilitet vurderer herefter om betingelserne for afvikling er til stede i henhold til loven.

2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser

I henhold til reglerne om genopretning og afvikling af kreditinstitutter m.v. (BRRD) er der ikke krav om, at Finanstilsynet, som den kompetente myndighed i Danmark, skal høre afviklingsmyndigheden; Finansiell Stabilitet, inden den kompetente myndigheder giver underretning til afviklingsmyndigheden om, at andre muligheder for løsning af virksomhedens situation er udtømte. Derudover afviger formuleringen af den gældende bestemmelse fra formuleringen af den tilsvarende bestemmelse i BRRD.

Af hensyn til at sikre en klar kompetencefordeling mellem tilsyns- og afviklingsmyndighederne er det vurderet hensigtsmæssigt at tilpasse bestemmelsens ordlyd, så der opnås en mere direktivnær implementering af BRRD, således at Finanstilsynet skal meddele, når der ikke er udsigt til, at andre foranstaltninger inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at en finansiell virksomhed skal afvikles.

Forslaget ændrer ikke på, at der fortsat vil være et tæt samarbejde mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet i en situation, hvor et institut er i nærliggende risiko for at skulle restruktureres eller afvikles i regi af Finansiell Stabilitet.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget ophæves Finanstilsynets pligt til at høre Finansiell Stabilitet, inden Finanstilsynet meddeler Finansiell Stabilitet, at der ikke er udsigt til, at andre foranstaltninger inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at en virksomhed skal afvikles. Derudover er der foretaget en redaktionel ændring af bestemmelsen.

2.5. Modregning og omstødelse ved restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder

2.5.1. Gældende ret

Når en finansiell virksomhed afvikles i medfør af lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder skal Finansiell Stabilitet sikre, at ingen kapitalejer eller kreditor påføres større tab, end de ville være blevet påført, hvis virksomheden eller enheden var taget under konkursbehandling. Denne vurdering foretages på baggrund af en uafhængig værdiansættelse.

Såfremt værdiansættelsen fastslår, at en kapitalejer eller kreditor er blevet økonomisk dårligere stillet, end hvis virksomheden var taget under konkursbehandling, skal vedkommende modtage forskellen fra Afviklingsformuen.

2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser

En anvendelse af principper og rækkefølge for tabsfordeling, der ligger så tæt på den tabsfordeling, der ville have været ved konkurs, er bedst overensstemmende med princippet om, at ingen kreditor påføres større tab, end kreditoren ville være blevet påført, hvis virksomheden eller enheden var taget under konkursbehandling. Dette vil samtidig begrænse anvendelsen af Afviklingsformuen.

Ved konkurs fastsættes tabsfordelingen ved afslutning af konkursboet gennem udlodningen af dividende i overensstemmelse med konkursordenen. Forud for udlodning af dividende har kurator taget stilling til eventuelle modregningskrav. Hvis en kreditor har modregningsadgang mod et konkursbo, foretages en nettoopgørelse af kreditorens krav mod konkursboet, og dividenden til den pågældende kreditor fastsættes på baggrund af dette nettokrav.

Ved restrukturering og afvikling i medfør af lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder er det udgangspunktet, at kreditorer ikke stilles dårligere end ved en konkurs, idet virksomheden eller enheden under afvikling typisk fortsætter uden den afbrydelse, der ofte sker i en konkurssituation. Samtidig foretages der ikke et "brandudsalg" af aktiver på samme måde, som der kan ske i et konkursbo. Dette giver samlet større værdier i virksomheden og dermed færre tab.

Hvis der ved opgørelsen af krav i forbindelse med anvendelse af bail-in ikke tages hensyn til en kreditors modregningsadgang ved konkurs, kan der dog være tilfælde, hvor en kreditor vil være økonomisk bedre stillet ved en konkurs end ved restrukturering eller afvikling i medfør af loven, og hvor det således kan være nødvendigt, at Afviklingsformuen betaler kompensation til den pågældende kreditor.

Et af formålene med regelsættet om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder er at sikre, at ejere og kreditorer i de finansielle virksomheder bærer tabene i instituttet. Det vurderes derfor ikke hensigtsmæssigt, at kreditorer, der i en konkurs vil have adgang til at foretage modregning, skal have betaling fra Afviklingsformuen. Det vil derimod være mere hensigtsmæssigt, at opgørelsen af de ikke-efterstillede forpligtelser samt

efterstillede forpligtelser, der nedskrives eller konverteres ved bail-in, sker i henhold til principperne i konkurslovens regler i kapitel 6 om modregning med de nødvendige tilpasninger. Herved tages der, ved tabsfordelingen ved anvendelse af bail-in, højde for, hvorvidt de ikke-efterstillede forpligtelser samt efterstillede forpligtelser, der nedskrives eller konverteres ved bail-in, helt eller delvis ville kunne være anvendt til modregning i medfør af reglerne herom i konkurslovens kapitel 6.

Udgangspunktet for restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder er som nævnt, at dette skaber større værdi for kreditorerne end en konkurs. Der kan også tænkes at være tilfælde, hvor visse (men ikke alle) kreditorer stilles bedre ved restrukturering eller afvikling i medfør af loven, end hvis virksomheden eller enheden under afvikling var gået konkurs. Dette sker på bekostning af de øvrige kreditorer. Det gælder f.eks. i tilfælde, hvor der ikke kan ske omstødelse af en usædvanlig betaling, som virksomheden eller enheden under afvikling har foretaget, umiddelbart inden virksomheden eller enheden blev taget under afvikling i medfør af loven. Her vil en sådan betaling typisk kunne omstødes ved en konkurs eller rekonstruktion i medfør af konkursloven, men ikke ved restrukturering eller afvikling i medfør af loven.

Dette betyder, at kapitalejere og kreditorer ved restrukturering eller afvikling i medfør af loven ikke stilles ringere end ved konkurs, men i visse tilfælde stilles bedre som følge af den viden, de har om virksomheden. Dette på bekostning af øvrige kapitalejere eller kreditorer.

Det vurderes, at det vil være hensigtsmæssigt, at omstødesreglerne kan finde anvendelse ved restrukturering eller afvikling efter loven, da det ellers i visse tilfælde vil kunne stille visse kreditorer bedre end ved en konkurs, og tilsvarende mindske værdierne i den finansielle virksomhed. På den baggrund vurderes det, at reglerne i konkurslovens kapitel 8 om omstødelse også bør gælde i tilfælde, hvor en finansiell virksomhed afvikles efter loven.

2.5.3. Den foreslåede ordning

Med henblik på at kunne anvende principper og rækkefølge for tabsfordeling, der ligger så tæt på den tabsfordeling, der ville have været ved konkurs, foreslås det, at Finansiell Stabilitet kan tage højde for principperne om modregning i konkurs samt gennemføre omstødelse i forbindelse med restrukturering eller afvikling af en finansiell virksomhed.

Med anvendelse af principperne for modregning sikres det, at der ved nedskrivning eller konvertering af forpligtelser ved restrukturering eller afvikling af en finansiell virksomhed også kan tages højde for modregningsadgangen ved konkurs. Derved sikres, at udbetalinger fra Afviklingsformuen holdes på et minimum.

Med muligheden for at gennemføre omstødelse kan Finansiell Stabilitet, hvis de konstaterer at der er foretaget omstødelige dispositioner op til afviklingen eller restruktureringen af et institut, vælge at kræve dispositionerne omstødt.

Det er ikke tanken med de nye regler, at en restrukturering eller afvikling af en virksomhed eller enhed efter loven i øvrigt skal ske på samme måde, som hvis virksomheden eller enheden var under konkurs, og der skal således ikke foretages nogen egentlig fordringsprøvelse af virksomhedens eller enhedens forpligtelser.

2.6. Bemyndigelse til erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om afvikling

2.6.1. Gældende ret

Lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. lov nr. 333 af 31. marts 2015, indeholder ikke hjemmel til, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for Finansiell Stabilitets opgaver i relation til deres datterselskaber og disses afvikling af nødlidende pengeinstitutter.

Lov om finansiell stabilitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 875 af 15. september 2009 med senere ændringer, indeholder imidlertid bemyndigelse til, at erhvervsministeren kunne fastsætte nærmere regler for Finansiell Stabilitets opgaver i relation til dets datterselskaber og disses afvikling af nødlidende pengeinstitutter.

Bemyndigelsen blev ikke videreført ved vedtagelsen af lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. lov nr. 333 af 31. marts 2015, men gælder fortsat for de aktiviteter, som Finansiell Stabilitet har overtaget i medfør af de tidligere bankpakker.

I forbindelse med Kommissionens godkendelse af en afviklingsordning for mindre institutter forventes Kommissionen at stille krav om, at afviklingen er underlagt nogle begrænsninger, der i høj grad svarer til det, der finder anvendelse på de tidligere overtagne aktiviteter.

2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det er vurderet hensigtsmæssigt, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for virksomheder under restrukturering og afvikling under Finansiell Stabilitet samt deres datterselskaber, herunder broinstitutter og porteføljeadministrationsselskaber, svarende til de beføjelser, som ministeren havde i henhold til lov om finansiell stabilitet. Dette skal imødekomme de krav, som Kommissionen forventes at stille for statsstøttegodkendelsen af afvikling af mindre pengeinstitutter.

Blandt andet kan der fastsættes nærmere regler om virksomhedernes kundevilkår, herunder rentesatser, gebyrer m.v., idet disse ikke skal være attraktive og ikke skal konkurrere med de vilkår, som generelt tilbydes kunder af virksomheder med tilsvarende erhvervsaktivitet.

2.6.3. Den foreslåede ordning

Med den foreslåede bestemmelse bemyndiges erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler for Finansiell Stabilitets opgaver i relation til dets datterselskaber, herunder broinstitutter og porteføljeadministrationsselskaber, samt virksomheder under kontrol af Finansiell Stabilitet og disses restrukturering og afvikling i henhold til loven.

Bemyndigelsen svarer til den bemyndigelse, der gælder for ministeren i henhold til § 16 s i lov om finansiell stabilitet i forhold til aktiviteter, som Finansiell Stabilitet har overtaget i medfør af bankpakkerne, jf. lovbekendtgørelse nr. 875 af 15. september 2009, som ændret ved § 14 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, § 7 i lov nr. 1273 af 16. december 2009 og § 1 i lov nr. 721 af 25. juni 2010.

2.7. Styrkelse af reguleringen af valutavekselvirkomheder i relation til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af udbytte

2.7.1. Gældende ret

Valutavekslingsvirkomheder er omfattet af reglerne i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven), og er derfor pålagt en række forpligtelser for at forhindre kriminelles adgang til at veksle udbytte fra kriminelle handlinger. Dette indebærer bl.a. en forpligtelse til at gennemføre kundekendingsprocedurer for at sikre, at en kunde er den, som kunden udgiver sig for at være, udarbejde en række interne politikker og forretningsgange for at imødegå hvidvask og finansiering af terrorisme, samt indberette mistænkelige transaktioner og aktiviteter til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK).

Valutavekslingsvirkomheders overholdelse af hvidvaskloven er i dag underlagt Erhvervsstyrelsens tilsyn, og valutavekslingsvirkomheder skal registreres hos Erhvervsstyrelsen for at kunne udøve denne virksomhed. Registreringen er betinget af, at virksomheden og dennes ledelse vurderes hæderlige til at udøve denne form for virksomhed, hvilket bl.a. kræver dokumentation af, at ledelsen og ejerne ikke tidligere har været dømt for et strafbart forhold, der begrundes nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet.

2.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Valutavekslingsvirkomheder er et højrisikoområde for kriminelles mulighed for at gennemføre hvidvask og finansiering af terrorisme.

Der er over de senere år iværksat en række tiltag for at forbedre tilsynsindsatsen over for valutavekslingsvirkomhederne, herunder er Erhvervsstyrelsen blevet tilført flere ressourcer til styrelsens tilsynsindsats efter lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme. Det er imidlertid erfaringen, at området fortsat udfordres af kriminelle, der forsøger at finde nye metoder og muligheder for hvidvask af kriminelt udbytte ved hjælp af valutavekslingsvirkomhederne.

Ovenstående understøttes af Erhvervsstyrelsens erfaringer fra tilsynsbesøg hos valutavekslingsvirkomhederne i Danmark i 2015-2016, hvor der er udstedt en række påbud for overtrædelse af hvidvaskloven. Erfaringerne fra tilsynsbesøgene har vist, at der er tale om en branche, hvor der er behov for en styrket indsats og stærkere indgrebsmuligheder for at bekæmpe hvidvask og finansiering af terrorisme. Derudover har SØIK i rapporten *Den nationale risikovurdering på hvidvask i Danmark 2015* fremhævet blandt andet valutavekslingsvirkomhederne som et område, der særligt er i risiko for at blive udnyttet til hvidvask.

Det er derfor nødvendigt at styrke og effektivisere tilsynet med valutavekslingsvirkomhederne.

Tilsynet med valutavekslingsvirkomhederne foreslås derfor overført fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet. Baggrunden herfor er, at valutavekslingsvirkomheder i deres natur minder om finansielle virksomheder, herunder især pengeoverførselsvirkomheder, hvor der foretages en økonomisk transaktion på vegne af en kunde.

Der er således et naturligt sammenfald i tilgangen til tilsyn med pengeoverførselsvirksomheder og valutavekslingsvirksomheder i forhold til hvidvask og finansiering af terrorisme, og da valutavekslingsvirksomheder ikke har en naturlig tilknytning til Erhvervsstyrelsen og ikke i øvrigt er underlagt særlovgivning inden for Erhvervsstyrelsens område, vurderes det hensigtsmæssigt at overføre tilsynet med valutavekslingsvirksomhederne fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet.

Ud over en overførsel af tilsynet til Finanstilsynet bør kravene til virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, skærpes, således at der stilles flere krav til virksomheden og ledelsen. Ved at stille krav om tilladelse for at kunne udbyde valutaveksling i stedet for en registreringspligt vil der være en større sandsynlighed for at imødegå kriminelles misbrug af valutavekslingsvirksomhederne til hvidvask og finansiering af terrorisme.

2.7.3 Forslagets indhold

Tilsynet med valutavekslingsvirksomhederne skal styrkes. Derfor foreslås det for det første, at hvidvasktilsynet overføres fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet. Der forventes derved at kunne skabes en synergi i tilsynet med valutavekslingsvirksomheder og de virksomheder, som Finanstilsynet i øvrigt fører tilsyn med. Overførelsen af tilsynet med valutavekslingsvirksomhederne til Finanstilsynet betyder blandt andet, at virksomhederne vil blive underlagt de skærpede krav til offentliggørelse herunder offentliggørelse af inspektionsredegørelser, som påhviler finansielle virksomheder i Danmark.

For at styrke tilsynet med valutavekslingsvirksomhederne foreslås det med lovforslaget at indføre tilladelseskrav for at kunne drive lovlig valutavekslingsvirksomhed, som svarer til de tilladelseskrav, der gælder for pengeoverførselsvirksomheder. Det vil bidrage til at øge kvaliteten af tilsynet med virksomhederne.

Forslaget til tilladelseskrav indebærer, at valutavekslingsvirksomheder i forbindelse med ansøgningen skal fremlægge dokumentation vedrørende virksomheden, oplysninger om ledelsen og budget m.v. samt forretningsgange for alle væsentlige områder herunder virksomhedens procedurer for overholdelse af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme. Endvidere underlægges virksomhedens ejere og ledelse med forslaget skærpede krav om egnet og hæderlighed, hvilket bl.a. indebærer, at medlemmer af bestyrelsen og direktionen samt ledelsesansvarlige, hvor valutaveksling udøves som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, og indehaveren ved enkeltmandsvirksomhed skal have en vis viden, faglig kompetence samt erfaring for at kunne bestride jobbet, ligesom de ikke må have været straffet for overtrædelser af straffeloven eller den finansielle lovgivning m.v.

Af forslaget følger desuden mulighed for Finanstilsynet til at inddrage en tilladelse som valutavekslingsvirksomhed, såfremt virksomheden ikke overholder tilladelseskravene, herunder hvis virksomheden ikke overholder lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme.

Forslagene vurderes samlet at kunne have en væsentlig præventiv effekt på adfærden i valutavekslingsvirksomhederne herunder en positiv effekt vedrørende forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.

2.8. Nedsættelse af beløbsgrænsen for, hvornår der skal gennemføres kundekendskabsprocedurer

2.8.1. Gældende ret

Det følger af hvidvasklovens (L 41) § 10, stk. 1, nr. 2, litra b, at virksomheder og personer omfattet af denne lov skal gennemføre kundekendskabsprocedurer, jf. §§ 11-21, når de udfører en enkeltstående transaktion på mere end 1.000 euro i form af en pengeoverførsel eller ved valutaveksling, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet.

2.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Som det fremgår under pkt. 2.7., er valutavekslingsvirksomheder et højrisikoområde for kriminelles mulighed for at gennemføre hvidvask og finansiering af terrorisme. Dette gælder i en vis udstrækning også for pengeoverførselsvirksomheder. Pengeoverførselsvirksomheder efterlader sig dog altid et elektronisk spor, modsat valutavekslingsvirksomheder. Derudover stilles der ved pengeoverførsler yderligere krav om, at der skal medsendes oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006.

Erhvervsstyrelsen har, jf. pkt. 2.7., været på tilsynsbesøg hos alle valutavekslingsvirksomheder i Danmark i 2015-2016, og der er på denne baggrund udstedt en række påbud for overtrædelser af hvidvaskloven. Erfaringerne fra tilsynsbesøgene har vist, at der er tale om en branche, hvor der er behov for en styrket indsats. Derudover har SØIK i rapporten *Den nationale risikovurdering på hvidvask i Danmark 2015* fremhævet blandt andet valutavekslingsvirksomheder som et område, der særligt er i risiko for at blive udnyttet til hvidvask.

Ved at sænke beløbsgrænsen for, hvornår der skal gennemføres kundekendskabsprocedurer ved valutaveksling, vurderes det, at det vil blive sværere at omgå reglerne om gennemførelse af kundekendskabsprocedurer og dermed sværere at misbruge valutavekslingsvirksomhederne til hvidvask og finansiering af terrorisme.

Erhvervsministeriet vurderer at forslaget vil vanskeliggøre kriminelles brug af kontanter. Dette skyldes, at det har vist sig, at 500 euro sedler er en yndet denomination for kriminelle at anvende, da den har en usædvanlig høj værdi i forhold til andre valutaers største seddelværdi. Dermed kan kriminelle fysisk flytte store summer i form af få pengesedler.

Erhvervsministeriet vurderer, at der ikke på nuværende tidspunkt er behov for at sænke beløbsgrænsen for pengeoverførselsvirksomhederne, da der stilles yderligere krav til disse udbydere, jf. forordning 2015/847/EU.

2.8.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at sænke beløbsgrænsen for, hvornår der skal gennemføres kundekendskabsprocedurer, sådan at kundekendskabsprocedurer fremadrettet skal gennemføres ved en enkeltstående transaktion på 500 euro eller derover ved valutaveksling,

hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet.

Med den foreslåede bestemmelse skal der gennemføres kundekendingsprocedurer ved transaktioner på 500 euro eller derover, hvad enten transaktioner sker på én gang eller som flere transaktioner. Det sidste led i bestemmelsen skal forhindre omgåelsestilfælde. For eksempel vil det være omgåelse, hvis en person veksler 300 euro i en valutavekslingsvirksomhed og kommer tilbage til den pågældende virksomhed fem minutter senere og veksler 300 euro igen. I dette tilfælde vil der være tale om flere transaktioner, der er indbyrdes forbundet, hvor der skal gennemføres kundekendingsprocedurer, da bagatelgrænsen på 500 euro overskrides.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indebærer, at Finanstilsynet fremadrettet skal føre tilsyn med valutavekslingsvirksomhederne. En flytning af hvidvasktilsynet fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet vil medføre en tilbageførsel af Erhvervsstyrelsens bevilling til denne opgave. Da lovforslaget skærper kravene til valutavekslingsvirksomhederne, vil tilsynet med disse virksomheder indebære et øget ressourceforbrug hos Finanstilsynet til håndtering af disse virksomheder. Det skærpede tilsyn omfatter indførsel af tilladelseskrav for at drive valutavekslingsvirksomhed og forventes at medføre et øget ressourcetræk hos Finanstilsynet.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Den foreslåede ændring i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, hvorefter Finansiell Stabilitet ved opgørelse af forpligtelser i forbindelse med bail-in skal anvende principperne om modregning i konkursloven, medvirker til at mindske Afviklingsformuens bidrag til restrukturering og afvikling af de omfattede virksomheder. Dette skyldes, at behovet for Afviklingsformuens udbetaling af compensation til kreditorer, der er blevet økonomisk dårligere stillet ved restruktureringen eller afviklingen end ved en konkursbehandling, vil blive mindsket. Derved vil de omfattede institutters bidrag til Afviklingsformuen ligeledes blive mindsket. Det er ikke muligt at kvantificere konsekvenserne nærmere, da det afhænger af, hvorvidt institutter omfattet af regelsættet skal restruktureres eller afvikles.

Den foreslåede ændring i lov om finansiell virksomhed medfører, at valutavekslingsvirksomhederne skal betale en årlig afgift til Finanstilsynet på 12.600 kr. (2004-niveau).

Lovforslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER). TER vurderer, at forslaget medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt for erhvervslivet. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

7. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have ligestillingsmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder enkelte bestemmelser, der gennemfører eller korrigerer gennemførelsen af bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190 (BRRD). For så vidt angår den foreslåede adgang til at tage højde for reglerne om modregning ved opgørelse af forpligtelser ved bail-in har Kommissionen bekræftet, at en sådan ændring ikke er uforenelig med BRRD. Det vurderes desuden at være bedst overensstemmende med formålet med BRRD, idet den medvirker til at sikre, at kreditorer og ikke Afviklingsformuen bærer tab.

Lovforslaget indeholder overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser på nedenstående to områder inden for regulering af valutavekslingsvirksomheder.

Lovforslaget indeholder regler om en styrkelse af reguleringen af valutavekslingsvirksomheder i relation til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, i overensstemmelse med artikel 5 i 4. hvidvaskdirektiv, hvor medlemsstaterne på enkelte områder kan skærpe reglerne, hvis der skønnes et behov herfor. Det foreslås derfor i § 4, nr. 6, (§ 39 a), at valutavekslingsvirksomheder skal opnå en tilladelse for lovligt at kunne udøve denne type aktiviteter, uanset at der ikke er krav om tilladelse i 4. hvidvaskdirektiv, men alene krav om registrering eller godkendelse.

Derudover indeholder lovforslaget i § 4, nr. 5, krav om, at gennemførelse af kundekendskabsprocedurer for valutavekslingsvirksomheder skal udføres ved transaktioner på 500 euro og derover, hvilket er en skærpelse af det nuværende krav på 1.000 euro.

Lovforslaget medvirker endvidere til at gennemføre artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom (boligkreditdirektivet) til beboelse i dansk ret. Artikel 11 i boligkreditdirektivet indeholder en række standardoplysninger som klart, præcist og på fremtrædende måde skal angives i reklame for boligkreditaftaler. Det foreslås at give hjemmel til ved bekendtgørelse at fastlægge regler om disse krav til standardoplysninger i reklame for boligkreditaftaler. Direktivet er i øvrigt gennemført i dansk ret ved lov nr. 532 af 29. april 2015 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om kreditaftaler, lov om finansielle rådgivere, lov om pantebrevsselskaber, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. og forskellige andre love.

9. Høring

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den ...til den ... været sendt i høring hos de nedenfor nævnte organisationer og myndigheder m.v. (*Høring påtænkes gennemført fra den 16. december 2016 til den 18. januar 2017.*)

Hørte myndigheder og organisationer m.v.

[...]

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner		Lovforslaget indebærer, at Finanstilsynet fremadrettet skal føre tilsyn med valutavekslingsvirksomhederne. En flytning af hvidvasktilsynet fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet vil medføre en tilbageførsel af Erhvervsstyrelsens bevilling til denne opgave. Da lovforslaget skærper kravene til valutavekslingsvirksomhederne, vil tilsynet med disse virksomheder indebære et øget ressourceforbrug hos Finanstilsynet til håndtering af disse virksomheder. Det skærpede tilsyn omfatter indførsel af tilladelseskrav for at drive valutavekslingsvirksomhed og forventes at medføre et øget ressourcetræk hos Finanstilsynet.
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet		Den foreslåede ændring i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, hvorefter Finansiell Stabilitet ved opgørelse af forpligtelser i forbindelse med bail-in skal

		<p>anvende principperne om modregning i konkursloven, medvirker til at mindske Afviklingsformuens bidrag til restrukturering og afvikling af de omfattede virksomheder. Dette skyldes, at behovet for Afviklingsformuens udbetaling af kompensation til kreditorer, der er blevet økonomisk dårligere stillet ved restruktureringen eller afviklingen end ved en konkursbehandling, vil blive mindsket. Derved vil de omfattede institutters bidrag til Afviklingsformuen ligeledes blive mindsket. Det er ikke muligt at kvantificere konsekvenserne nærmere, da det afhænger af, hvorvidt institutter omfattet af regelsættet skal restruktureres eller afvikles.</p> <p>Den foreslåede ændring i lov om finansiel virksomhed medfører, at valutavekslingsvirksomhederne skal betale en årlig afgift til Finanstilsynet på 12.600 kr. (2004-niveau).</p> <p>Lovforslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER). TER vurderer, at forslaget medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt for erhvervslivet. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.</p>
Administrative konsekvenser for Borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige	Ingen	Ingen

konsekvenser		
Ligestillingsmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget indeholder enkelte bestemmelser, der gennemfører eller korrigerer gennemførelsen af bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190 (BRRD). For så vidt angår den foreslåede adgang til at tage højde for reglerne om modregning ved opgørelse af forpligtelser ved bail-in har Kommissionen bekræftet, at en sådan ændring ikke er uforenelig med BRRD. Det vurderes desuden at være bedst overensstemmende med formålet med BRRD, idet den medvirker til at sikre, at kreditorer og ikke Afviklingsformuen bærer tab.</p> <p>Lovforslaget indeholder overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser på nedenstående to områder inden for regulering af valutavekslingsvirksomheder.</p> <p>Lovforslaget indeholder regler om en styrkelse af reguleringen af valutavekslingsvirksomheder i relation til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, i overensstemmelse med artikel 5 i 4. hvidvaskdirektiv, hvor medlemsstaterne på enkelte områder kan skærpe reglerne, hvis der skønnes et behov herfor. Erhvervsministeriet foreslår derfor i § 4, nr. 6, (§ 39 a), at valutavekslingsvirksomheder skal opnå en tilladelse for lovligt at kunne udøve denne type aktiviteter, uanset at der ikke er krav om tilladelse i 4. hvidvaskdirektiv, men alene krav om registrering eller godkendelse.</p> <p>Derudover indeholder lovforslaget i § 4, nr. 5, krav om, at gennemførelse af kundekendskabsprocedurer for valutavekslingsvirksomheder skal udføres ved transaktioner på 500 euro og derover, hvilket er en skærpelse af det nuværende krav på 1.000 euro.</p> <p>Lovforslaget medvirker endvidere til at gennemføre artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom (boligkreditdirektivet) til beboelse i dansk ret. Artikel 11 i boligkreditdirektivet indeholder en række standardoplysninger som klart, præcist og på fremtrædende måde skal angives i reklame for boligkreditaftaler. Det foreslås at give hjemmel til ved bekendtgørelse at fastlægge regler om disse krav til standardoplysninger i reklame for boligkreditaftaler. Direktivet er i øvrigt gennemført i dansk ret</p>	

	ved lov nr. 532 af 29. april 2015 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om kreditaftaler, lov om finansielle rådgivere, lov om pantebrevsselskaber, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. og forskellige andre love.
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 71 b, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Af den gældende bestemmelse i § 71 b, stk. 4, fremgår det, at Finanstilsynet vurderer koncerngenopretningsplanen sammen med Finansiell Stabilitet, tilsynskollegiet og eventuelle andre kompetente myndigheder i lande, hvor væsentlige filialer er beliggende. I praksis træffer Finanstilsynet afgørelse om koncerngenopretningsplanen sammen med tilsynskollegiet, og Finansiell Stabilitet kommer med kommentarer til denne koncerngenopretningsplan, hvis Finansiell Stabilitet finder det relevant. Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet har fulgt en tilsvarende praksis som beskrevet for genopretningsplaner i § 71 a, stk. 3.

Med den foreslåede ordlyd af § 71 b, stk. 4, ændres der ikke på proceduren i forhold til beslutningsprocessen sammen med tilsynskollegiet. Når Finanstilsynet er den konsoliderende tilsynsmyndighed, skal Finanstilsynet gennemgå og vurdere koncerngenopretningsplanen i samarbejde med de øvrige relevante myndigheder i de andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Finanstilsynet skal hurtigst muligt efter modtagelsen af koncernens indsendte koncerngenopretningsplan videresende planen til Finansiell Stabilitet og de andre relevante kompetente myndigheder. Herefter er det målet, at der inden for 4 måneder fra fremsendelsen af planen foreligger en fælles beslutning om vurdering af koncerngenopretningsplanen. Koncerngenopretningsplanen vil blive drøftet i det tilsynskollegium, som Finanstilsynet som konsoliderende tilsynsmyndighed har nedsat i relation til den koncern, som koncerngenopretningsplanen vedrører. Samarbejdet i tilsynskollegiet vil i øvrigt følge de regler, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har udarbejdet om tilsynskollegier.

Det følger af den foreslåede affattelse af § 71 b, stk. 4, at Finanstilsynet træffer en fælles beslutning med tilsynskollegiet, som er myndighederne nævnt i stk. 3, nr. 1 og 2, om hvorvidt koncerngenopretningsplanen opfylder kravene til en genopretningsplan for instituttet, jf. § 71

a, stk. 1 og 2. Det følger videre, at afviklingsmyndighederne, som beskrevet i stk. 3, nr. 3 og 4, kan komme med anbefalinger til koncerngenopretningsplanens indhold.

Med ændringen af § 71 b, stk. 4, klargøres, at der ikke skal differentieres imellem, om der er tale om en genopretningsplan eller en koncerngenopretningsplan i forhold til Finansiell Stabilitets involvering. Ved såvel genopretningsplaner som koncerngenopretningsplaner skal Finanstilsynet forelægge genopretningsplanen for Finansiell Stabilitet, som kan komme med anbefalinger.

Finanstilsynet vil ikke være forpligtet til at følge Finansiell Stabilitets anbefalinger. Finansiell Stabilitets mulighed for at komme med anbefalinger omfatter både nye, opdaterede og reviderede genopretningsplaner. Forelæggelsen for Finansiell Stabilitet skal som udgangspunkt ske inden for den 6 måneders periode, som Finanstilsynet har til at behandle genopretningsplanen, men den vil også kunne ske efterfølgende i situationer, hvor Finanstilsynet skal vurdere, om en anbefaling fra Finansiell Stabilitet indebærer, at virksomheden skal anmodes om en opdatering af genopretningsplanen.

Til nr. 2 (§ 266, stk. 1, 3. pkt. i lov om finansiell virksomhed)

§ 266 i lov om finansiell virksomhed omhandler fastsættelse af kravet til nedskrivningseggede passiver. Det følger af den gældende § 266, stk. 1, at Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætter et krav til størrelsen af et pengeinstituts og fondsmæglerselskabs I nedskrivningseggede passiver. Kravet fastsættes som en procentdel af de samlede passiver.

Med den foreslåede ændring af § 266, stk. 1, 3. pkt., fastslås, at Finanstilsynet skal fastsætte kravet til de nedskrivningseggede passiver som en procentdel af virksomhedens samlede forpligtelser og kapitalgrundlag.

Bestemmelserne om nedskrivningseggede passiver blev gennemført ved lov nr. 334 af 31. marts 2015, som indarbejdede BRRD. Formålet med reglerne om nedskrivningseggede passiver er at undgå, at de omfattede virksomheder strukturerer deres forpligtelser på en måde, der gør bail-in mindre effektivt. Af art. 45, stk. 1, i BRRD fremgår det i den danske version, at minimumskravet beregnes som nedskrivningsrelevante passiver og kapitalgrundlag, udtrykt som en procentdel af instituttets samlede passiver og kapitalgrundlag. I den engelske version af BRRD fastsættes kravet ”as a percentage of the total liabilities and own funds”.

Den danske version af BRRD er ikke i overensstemmelse med den engelske version. En virksomheds passiver svarer ikke til en virksomheds kapitalgrundlag og forpligtelser (total liabilities). § 266, stk. 1, 3. pkt., foreslås derfor ændret i overensstemmelse med den engelske version af BRRD, således at danske virksomheder ikke behandles anderledes end andre virksomheder inden for Den Europæiske Union.

Ved en virksomheds kapitalgrundlag menes summen af kernekapital og supplerende kapital, jf. art. 4, stk. 1, nr. 118) i forordning (EU) nr. 575/2013 (CRR), jf. art. 2, stk. 1, nr. 38, i BRRD.

Ved samlede forpligtelser forstås en virksomheds samlede passiver fratrukket virksomhedens egenkapital korrigeret for derivatpassiver, hvor der gives fuld anerkendelse af modparters nettingrettigheder.

Visse former for kapitalinstrumenter kan som følge af ovenstående definitioner både være en del af virksomhedens kapitalgrundlag og en del af virksomhedens samlede forpligtelser. Der kan således ske en dobbelttælling, således at den samme forpligtelse tælles med to gange ved fastsættelsen af de nedskrivningsegne passiver. For at undgå dette har den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA) i spørgsmål 2015_2120 udtalt, at virksomhedens kapitalgrundlag og samlede forpligtelser skal fortolkes som virksomhedens kapitalgrundlag og samlede forpligtelser fratrukket de dele af kapitalgrundlaget, som er en del af de samlede forpligtelser.

Ved fastsættelsen af kravet til de nedskrivningsegne passiver vil Finanstilsynet opgøre virksomhedens samlede forpligtelser og kapitalgrundlag i overensstemmelse med EBA's udmelding, og der vil således ikke ske dobbelttælling af de forpligtelser, som både indgår i de samlede forpligtelser og i virksomhedens kapitalgrundlag.

Derivatpassiver skal som ovenfor anført medtages blandt de samlede forpligtelser i det omfang, der gives fuld anerkendelse af modparters nettingrettigheder. Ved vurderingen heraf har EBA i spørgsmål 2015_1824 vurderet, at de nettingprincipper, der skal finde anvendelse, skal være i overensstemmelse med, hvordan derivaterne i øvrigt behandles tilsynsmæssigt.

Til nr. 3 (§ 267 i lov om finansiel virksomhed)

§ 267 i lov om finansiel virksomhed regulerer, hvilke passiver der betragtes som nedskrivningsegne passiver. En virksomheds kapitalgrundlag og forpligtelser, som opfylder en række nærmere fastsatte betingelser, kan indgå, når en virksomhed skal opfylde kravet til de nedskrivningsegne passiver.

Det følger af den foreslåede ændring til § 267, at de nedskrivningsegne passiver fortsat består af en virksomheds kapitalgrundlag og forpligtelser, som opfylder en række nærmere betingelser. Der foretages en præcisering af, hvad de nedskrivningsegne forpligtelser er, ligesom Finanstilsynet får mulighed for at beslutte, at virksomheden skal godtgøre, at et passiv underlagt lovgivningen i et tredjeland vil kunne nedskrives eller konverteres i henhold til dette lands ret, såfremt Finanstilsynet træffer afgørelse eller Finansiell Stabilitet træffer beslutning om at nedskrive eller konvertere passivet.

Forslaget til *stk. 1* er identisk med det gældende § 267, stk. 1, 1. led. Det fastslås, at de nedskrivningsegne passiver defineres som en virksomheds kapitalgrundlag og nedskrivningsegne forpligtelser. Ved kapitalgrundlag menes summen af kernekapital og supplerende kapital, jf. art. 4, stk. 1, nr. 118), i forordning (EU) nr. 575/2013 (CRR), jf. art. 2, stk. 1, nr. 38, i BRRD. De nedskrivningsegne forpligtelser fastsættes i forslaget til *stk. 2*.

Med den foreslåede *stk. 2* sker der en præcisering af, hvad de nedskrivningsegne forpligtelser består af. Præciseringen gennemfører definitionen af nedskrivningsrelevante passiver i BRRDs art. 2, stk. 1, nr. 71. Præciseringen medfører, at de forpligtelser og kapitalinstrumenter, der ikke kvalificerer sig som egentlige eller hybride

kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter, indgår ved opfyldelsen af de nedskrivningsegne passiver, hvis de øvrige betingelser i stk. 2 er opfyldt. De forpligtelser eller kapitalinstrumenter, hvori der eksempelvis foretages et fradrag, kvalificerer sig fortsat som egentlige eller hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter, og værdien af fradraget vil derfor ikke være en nedskrivningsegnet forpligtelse efter definitionen i art. 2, stk. 1, nr. 71, i BRRD.

Ydermere tages der højde for den foreslåede ændring (jf. § 2, nr. 2) af § 25, stk. 1, 2. pkt., i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, således at forpligtelser, hvor der ikke kan gennemføres bail-in på grund af modregningsadgangen ved konkurs, heller ikke er nedskrivningsegne forpligtelser.

Ud over ovenstående betingelser for nedskrivningsegne forpligtelser skal en række andre betingelser ligeledes være opfyldt, jf. forslaget til stk. 2, nr. 1-5. Der foretages med forslaget ikke ændringer i disse betingelser i forhold til gældende ret.

Ifølge *nr. 1* skal forpligtelsen have en restløbetid på mindst et år. EBA har siden gennemførelsen af BRRD præciseret, hvad der menes med restløbetid, når restløbetiden på indskud skal vurderes. EBA anfører, at indskud, som er bundet i minimum et år, men som giver indskyderen ret til at hæve indskuddet med mindre end et års varsel, ikke indgår i opfyldelsen af kravet til de nedskrivningsegne passiver (2015-2267).

Forpligtelsen må ikke hidrøre fra et derivat, jf. forslaget til *nr. 2*. Ved derivat menes et derivat som defineret i art. 2, nr. 5, i forordning (EU) nr. 648/2012.

Med forslaget til *nr. 3*, sikres det, at et gældsinstrument, som skal indgå i opfyldelsen af kravet til de nedskrivningsegne passiver, er fuldt indbetalt. De midler, som benyttes til indbetalingen, må ikke være direkte eller indirekte finansieret af virksomheden selv. På denne måde sikres det, at det er ”eksterne” midler, som benyttes, og som skal absorbere tab eller rekapitalisere virksomheden i tilfælde af en afvikling. I en koncern er der som udgangspunkt ikke noget til hinder for, at en modervirksomhed ejer de nedskrivningsegne passiver i en dattervirksomhed, hvis dette er i overensstemmelse med den valgte afviklingsstrategi for koncernen.

Forpligtelsen må ikke være over for virksomheden selv, jf. forslaget til *nr. 4*. Virksomheden skal således have påtaget sig en forpligtelse over for en anden juridisk person. Tilsvarende må virksomheden ikke have stillet sikkerhed eller garanti for forpligtelsen, da det vil give forpligtelsen en særlig status. Det skal således være muligt for Finansiell Stabilitet at lave bail-in på forpligtelsen, og en forpligtelse er ikke egnet til dette, hvis der er stillet garanti eller sikkerhed for den.

Endelig må forpligtelsen ikke hidrøre fra indskud, som er foranstillet de simple kreditorer i konkursordenen, jf. forslaget til *nr. 5*. Ved gennemførelsen af BRRD blev den danske konkursorden for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I ændret, jf. § 13 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Dækkede indskud blev foranstillet berettigede indskud fra fysiske personer og små- og mellemstore virksomheder. Disse berettigede indskud blev foranstillet almindelige, simple kreditorer.

Dækkede indskud og berettigede indskud fra fysiske personer samt små og mellemstore virksomheder er således ikke nedskrivningsegne forpligtelser.

Forslaget til *stk. 3* gennemfører art. 45, stk. 5, i BRRD. En virksomhed skal efter beslutning fra Finanstilsynet kunne godtgøre, at en nedskrivning eller konvertering foretaget af Finanstilsynet eller Finansiell Stabilitet af et passiv, som er underlagt lovgivningen i et tredjeland, også har retsvirkning i henhold til tredjelandets lovgivning. Der skal ved vurderingen bl.a. tages hensyn til kontraktvilkårene, der gælder for det pågældende passiv, internationale aftaler om anerkendelse af afviklingsprocedure og andre relevante forhold. Finder Finanstilsynet, at det ikke er godtgjort, at en afgørelse om nedskrivning eller konvertering af passivet er gyldig i henhold til dette tredjelandets lovgivning, er passivet ikke nedskrivningseget og kan ikke medregnes ved opfyldelsen af kravet til de nedskrivningsegne passiver.

Til nr. 4 (§ 270 i lov om finansiell virksomhed)

Ifølge den gældende § 270 kan erhvervsministeren fastsætte nærmere regler om kravet til de nedskrivningsegne passiver, herunder de bagvedliggende kriterier med hvilken hyppighed kravet fastsættes samt om arbejdsdelingen imellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet.

Med tilføjelsen til § 270 gennemføres art. 45, stk. 2, 4. afsnit i BRRD, hvoraf det fremgår, at medlemsstaterne kan fastsætte yderligere kriterier, på grundlag af hvilke kravet til de nedskrivningsegne passiver skal fastlægges. Der er tale om en præcisering af ministerens beføjelse, således at der er en klar hjemmel til at fastsætte yderligere kriterier, hvis det vurderes nødvendigt.

Det følger således af den foreslåede ændring af § 270, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om kravet om nedskrivningsegne passiver, herunder yderligere kriterier på grundlag af hvilke, kravet til nedskrivningsegne passiver skal fastsættes, de bagvedliggende kriterier, med hvilken hyppighed kravet fastsættes og om arbejdsdelingen mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet.

Ministeren har endnu ikke fastsat nærmere regler på området, men det kan ikke udelukkes, at der, efterhånden som arbejdet med afviklingsplaner og fastsættelse af krav til de nedskrivningsegne passiver udvikles, vil opstå et behov for præciserende og mere uddybende regler på området. Ved fastsættelsen af sådanne regler skal der tages hensyn til de fælleseuropæiske regler på området som eksempelvis Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450.

Til nr. 5 (§ 272, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed)

Den gældende bestemmelse i § 272, stk. 2, definerer, at et institut ikke er levedygtigt, hvis Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet har truffet afgørelse om, at instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 224 a, stk. 3. Der lægges således vægt på, at afgørelsen er truffet.

Det følger af den foreslåede ændring af § 272, stk. 2, at betingelserne for, hvornår et institut anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, som defineret i § 224 a, stk. 1, er grundlaget for vurderingen af, om et institut ikke er levedygtigt. Det afgørende er således ikke, hvornår der træffes afgørelse.

Ved vurderingen af et instituts levedygtighed efter nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter bør Finanstilsynet foretage en helhedsvurdering af instituttets levedygtighed, som ikke alene er begrænset til, om instituttet umiddelbart efter konvertering eller nedskrivning opfylder betingelserne for ikke at være nødlidende eller forventeligt nødlidende. Finanstilsynet bør også tage instituttets forventede udvikling over en længere tidshorizont end blot ”i nær fremtid” i betragtning. Endvidere bør Finanstilsynet tage i betragtning, hvorvidt instituttet generelt opfylder kravene til at bibeholde sin tilladelse, herunder, men ikke begrænset til, om instituttet falder ind under en eller flere af kriterierne i § 224 for, hvornår instituttets tilladelse kan inddrages. Hvis der for eksempel sker nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter til lovens minimumskrav, jf. artikel 92 i CRR (forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013) er det ikke sikkert, at instituttet kan overleve på sigt, og afviklingen udskydes måske blot i en kort periode til skade for de kreditorer, hvis kapitalinstrumenter er blevet nedskrevet eller konverteret. Det er derfor vigtigt, at Finanstilsynet foretager denne helhedsvurdering for at sikre, at instituttet også på sigt må anses for levedygtigt.

Beføjelsen i § 272 til at nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter anvendes i en situation, hvor et institut er nødlidende, og hvor alternativet ville være afvikling. Instituttet vil på anvendelsestidspunktet være i alvorlige problemer, og det er derfor afgørende, at nedskrivningen eller konverteringen kan hjælpe instituttet ud af disse problemer.

Til nr. 6 (§ 361, stk. 1, nr. 35, i lov om finansiel virksomhed)

§ 361 i lov om finansiel virksomhed fastsætter, hvilke virksomheder der betaler et årligt grundbeløb til Finanstilsynet.

Det foreslås, at valutavekslingsvirksomheder, som er omfattet af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, skal opkræves en afgift på 12.600 kr. (2004-niveau).

Til § 2

Til nr. 1 (§ 4, stk. 1, nr. 2, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

I henhold til den gældende bestemmelse, skal Finanstilsynet høre Finansiell Stabilitet, inden Finanstilsynet meddeler Finansiell Stabilitet, at andre muligheder end afvikling er udtømte.

I henhold til BRRD artikel 32, stk. 1, litra b, er der ikke et krav om, at den kompetente myndighed skal høre afviklingsmyndigheden, inden den kompetente myndighed giver underretning til afviklingsmyndigheden.

Det er derfor vurderet hensigtsmæssigt at fjerne kravet om, at Finanstilsynet skal høre Finansiell Stabilitet, før Finanstilsynet giver meddelelse til Finansiell Stabilitet i henhold til § 4, stk. 1, nr. 2.

Der er i øvrigt foretaget en redaktionel ændring af bestemmelsen, som skal sikre en mere direktivnær gennemførelse.

I henhold til den gældende bestemmelse skal Finanstilsynet meddele, at andre muligheder til håndtering af virksomheden skal være udtømte. For at få en mere direktivnær implementering foreslås dette ændret, således at Finanstilsynet skal meddele, at der ikke er udsigt til, at andre foranstaltninger inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at virksomheden skal afvikles.

I situationen, hvor et institut er i nærliggende risiko for at skulle restruktureres eller afvikles i regi af Finansiell Stabilitet, vil der uanset bestemmelsen være et tæt samarbejde mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet.

Til nr. 2 (§ 25, stk. 1, 2. pkt., i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at opgørelsen af de ikke-efterstillede forpligtelser samt efterstillede forpligtelser, der nedskrives eller konverteres ved bail-in, foretages i henhold til principperne om modregning i konkurslovens §§ 39, 42, 44 og 45 med de nødvendige tilpasninger.

Ved tabsfordelingen i forbindelse med anvendelse af bail-in skal der derfor tages højde for, hvorvidt de ikke-efterstillede forpligtelser samt efterstillede forpligtelser, der nedskrives eller konverteres ved bail-in, helt eller delvis ville kunne være anvendt til modregning i en konkurssituation i medfør af de anførte bestemmelser i konkursloven.

Forslaget indebærer derimod ikke, at der rent faktisk gennemføres en modregning i den forstand, at hovedfordring og modfordring udlignes, eller at der foretages en fordringsprøvelse af virksomhedens eller enhedens forpligtelser i øvrigt på samme måde, som kurator vil gøre det i et konkursbo.

Baggrunden for forslaget er, at der kan være tilfælde, hvor kreditorer vil være stillet økonomisk bedre ved en konkurs end ved en restrukturering eller afvikling efter loven, hvilket ikke er foreneligt med princippet om, at ingen kreditor må påføres større tab ved en restrukturering eller afvikling efter loven, end kreditoren ville være blevet påført, hvis virksomheden eller enheden var taget under konkursbehandling.

Dette kan f.eks. være tilfældet, hvor en virksomhed eller enhed under restrukturering eller afvikling efter loven har et krav mod en kreditor, hvor der i konkurs ville kunne ske modregning, men hvor der efter loven ikke vil blive foretaget en sådan nettoopgørelse af krav i øvrigt. Dermed risikerer den pågældende kreditor at få nedskrevet eller konverteret sin fordring mod virksomheden eller enheden under afvikling ved bail-in helt eller delvis (f.eks. et indlån udover 750.000 kr. som ikke er beskyttet efter garantiordningen) samtidig med at den pågældende kreditors forpligtelser over for den finansielle virksomhed ikke berøres (f.eks. forpligtelserne under et lån som ikke er forfaldent, jf. § 12 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning).

Forslaget vil derfor betyde, at kreditorernes krav i forbindelse med afvikling af finansielle virksomheder efter loven i højere grad opgøres på samme måde, som de ville blive opgjort i medfør af konkursloven, hvis den pågældende virksomhed var gået konkurs. Forslaget vil dermed begrænse anvendelsen af Afviklingsformuen.

Konkurslovens § 39 fastslår, at et regreskrav, som er opstået ved indfrielse af skyldnerens forpligtelse, anses for opstået samtidig med denne forpligtelse. Bestemmelsen har betydning for adgangen til modregning med regresfordringer efter konkurslovens § 42, særligt i tilfælde hvor skyldneren har en fordring (hovedfordringen) mod en person, der har kautioneret for skyldnerens forpligtelser, der er opstået før frisdagen, og hvor kautionisten opnår en modfordring mod skyldneren i form af et regreskrav ved at indfri en af skyldnerens forpligtelser efter frisdagen. Efter konkurslovens § 39 vil regreskravet (modfordringen) i disse tilfælde også anses for opstået før frisdagen og dermed kunne anvendes til modregning efter konkurslovens § 42.

Konkurslovens § 42 er den centrale modregningsbestemmelse i konkursloven og finder anvendelse med de nødvendige tilpasninger, som er beskrevet nedenfor.

Modregning er efter konkurslovens § 42, stk. 3, udelukket, hvis modfordringen er erhvervet ved overdragelse eller kreditorforfølgning inden for tre måneder før frisdagen. Reglerne er begrundet i hensynet til objektive omstødesregler og formodningen for, at en kreditor – i en periode på tre måneder før frisdagen – vil være parat til at sælge en fordring på skyldner (modfordringen) til underkurs, og at debitor for hovedfordringen (dvs. modregneren) vil være fristet til at erhverve fordringen (modfordringen) billigt for derved at skabe sig en modregningsadgang, således at debitor på hovedfordringen efter erhvervelsen kan fyldestgøre konkursboet (hovedfordringen) ved modregning. I denne situation vil modregning være afskåret. Det samme gælder, hvis erhvervelsen af modfordringen er sket tidligere, og erhververen er i ond tro om skyldnerens insolvens.

Modregning er efter konkurslovens § 42, stk. 4, udelukket, hvis hovedfordringen er erhvervet under sådanne omstændigheder, at erhvervelsen i forbindelse med en senere modregning må sidestilles med en omstødelig betaling. Bestemmelsen har til formål at ramme forsøg på omgåelse af reglerne om omstødelse af betalinger. Bestemmelsen forudsætter, at modfordringen (kravet mod skyldner) er erhvervet først. Som eksempler på situationer, hvor bestemmelsen er relevant, kan nævnes skyldners salg af aktiver til en kreditor, hvorefter kreditor modregner skyldnerens krav på købesummen (hovedfordringen) i kreditors fordring mod skyldneren (modfordringen). Andre eksempler kan være skyldners indfrielse af kreditors gæld til tredjemand, hvorefter skyldner opnår et regreskrav mod kreditor (hovedfordringen), eller kreditors optagelse af lån hos skyldner, som giver skyldneren en fordring på kreditor (hovedfordringen). Det er en betingelse for anvendelsen af bestemmelsen, at erhvervelsen af hovedfordringen i forbindelse med den senere modregning skal kunne sidestilles med en betaling og dernæst, at en sådan betaling, hvis den var sket, ville have været omstødelig.

Konkurslovens § 44 fastslår, at en kreditor ikke kan benytte en betinget fordring til modregning, før det har vist sig, om betingelsen vil blive opfyldt. Kreditoren må derfor indbetale sin skyld til boet uden at foretage modregning. Viser modfordringen sig dog senere at bestå på grund af, at betingelsen opfyldes, skal kreditoren stilles som om modregning var sket. Det vurderes, at bestemmelsen tilsvarende bør gælde ved afvikling efter loven. Ifølge bestemmelsen skal boet afsætte et beløb til dækning af kreditorens mulige krav i medfør af konkurslovens § 147, stk. 2, hvis det er uvist, om betingelsen for modfordringen vil blive opfyldt. Det foreslås, at dette kan opfyldes i forbindelse med en restrukturering eller afvikling efter loven, ved at beløbet afsættes som en eventualforpligtelse i regnskabet for virksomheden

eller enheden under afvikling, der først aktualiseres, hvis betingelsen for modfordringen opfyldes.

Konkurslovens § 45 vedrører den situation, hvor en kreditor mister sin modregningsadgang som følge af, at boet overdrager hovedfordringen. Overdrager boet hovedfordringen, således at en kreditor mister sin modregningsadgang, fastslår konkurslovens § 45, at boet skal erstatte kreditoren for det forvoldte tab. Det vurderes, at et tilsvarende princip bør gælde ved restrukturering eller afvikling efter loven. Bestemmelsen kan tænkes at være relevant i situationer, hvor Finansiell Stabilitet overdrager aktiver eller forpligtelser i en virksomhed under afvikling til et broinstitut i medfør af §§ 21 eller 23 i loven og derved afskærer en kreditor fra at foretage modregning.

Det er anført, at opgørelsen af de ikke-efterstillede forpligtelser samt efterstillede forpligtelser, der nedskrives eller konverteres ved bail-in, foretages i henhold til principperne om modregning i konkurslovens §§ 39, 42, 44 og 45 "med de nødvendige tilpasninger". Herved forstås de tilpasninger, som er nødvendige under hensyn til de omstændigheder, hvorved en restrukturering eller afvikling af en virksomhed eller enhed efter loven adskiller sig fra en konkurs.

Disse tilpasninger er blandt andet, at henvisninger til "skyldneren" og "boet" i konkurslovens §§ 39, 42, 44 og 45 skal forstås som henvisninger til virksomheden eller enheden under afvikling. Konkurslovens sondring mellem "skyldner" og "boet" har ikke betydning ved anvendelse af reglerne ved en restrukturering eller afvikling efter loven.

Herudover forudsætter konkurslovens § 42 ud over fristdagen fastlæggelse af tidspunktet for konkursdekretets afsigelse. Det er ikke fundet hensigtsmæssigt at operere med et tilsvarende begreb ved restrukturering eller afvikling efter loven. Ved vurderingen af, hvorvidt de ikke-efterstillede forpligtelser samt efterstillede forpligtelser, der nedskrives eller konverteres ved bail-in, ville kunne være anvendt til modregning i en konkurssituation, er det afgørende for anerkendelse af modregningsadgangen, at begge fordringer bestod på "fristdagen", jf. den foreslåede § 46 a, og at modregning ikke er afskåret efter principperne i konkurslovens § 42, stk. 3 eller 4. Ligesom ved konkurs vil modregning mellem fordringer, som er erhvervet på hver sin side af fristdagen, ikke anerkendes ved en restrukturering eller afvikling efter loven.

Den foreslåede bestemmelse indeholder ikke henvisning til konkurslovens § 43. Konkurslovens § 43 fastslår, at efterstillede kreditorer ikke kan benytte deres krav mod boet til modregning, medmindre boet giver fuld dækning for kravet. Konkurslovens § 43 vurderes ikke at være relevant ved en restrukturering eller afvikling efter loven, hvilket skyldes, at det er en betingelse for anvendelse af bail-in på ikke-efterstillede forpligtelser, at ejerskabsinstrumenter er fuldt nedskrevet, og at al efterstillet gæld er nedskrevet og/eller konverteret til egentlige kernekapitalinstrumenter, jf. § 25, stk. 2, i loven. Det vurderes derfor, at der i praksis ikke vil bestå en modregningsadgang for efterstillede kreditorer, der nedskrives eller konverteres ved bail-in, da bail-in først kan anvendes, når efterstillede forpligtelser i form af kapitalinstrumenter, dvs. hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter, jf. § 2, nr. 20, i loven, er fuldt nedskrevet eller konverteret efter §§ 17 og 18 i loven. Der kan således ikke opstå en situation, hvor efterstillede forpligtelser nedskrives eller konverteres ved bail-in samtidig med, at der er fuld dækning for

virksomhedens eller enhedens efterstillede forpligtelser i form af hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter samt øvrig efterstillet gæld.

Til nr. 3 (§ 44, stk. 1, nr. 1 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Der er tale om en redaktionel ændring af bestemmelsen. Det forslås således, at ordet ”mortificeres” ændres til ”annulleres”.

Hensigten med ændringen er at skabe klarhed om, at der for mortifikation/annullering af ejerskabsinstrumenter i henhold til loven, herunder aktier eller anparter, ikke er tale om en mortifikation i henhold til anden lovgivning for eksempel selskabslovens regler om mortifikation, jf. selskabslovens § 66, stk. 3.

Da annulleringen af ejerskabsinstrumenter, jf. § 44, stk. 1, nr. 1, sker med hjemmel direkte i denne bestemmelse, kan annulleringen finde sted uden dom, og uden at vedtægterne for virksomheden indeholder bestemmelse om mortifikation.

Det bemærkes, at bestemmelsen gælder for alle typer af ejerskabsinstrumenter og ikke alene for aktier eller anparter.

I praksis vil annulleringen som hidtil ske ved hjælp af det særskilte regelsæt, der er fastsat i medfør af § 44, stk. 5, i loven, hvorefter erhvervsministeren er bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om gennemførelsen af foranstaltninger, herunder at der kan fastsættes regler, der fraviger bestemmelserne i selskabsloven, således at Finansiell Stabilitet uden at iagttage bestemmelserne i selskabsloven kan foretage nedskrivning af ejerskabsinstrumenter.

Ministeren har udmøntet sin bemyndigelse i bekendtgørelse om afviklingsforanstaltninger, jf. bekendtgørelse nr. 822 af 4. juli 2015.

Til nr. 4 (§§ 46 a og 46 b i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

§ 46 a

Med den foreslåede § 46 a fastslås, at den dag, hvor Finansiell Stabilitet træffer beslutning, jf. § 12 i loven, om at iværksætte en afviklingsforanstaltning, skal anses som "fristdag", når principperne om modregning i konkursloven anvendes i medfør af den foreslåede § 25, stk. 1, 2. pkt., og der foretages omstødelse i medfør af den foreslåede § 46 b i loven. Konkurslovens § 42 og kapitel 8 indeholder henvisninger til fristdagen, og der er således behov for at præcisere, hvornår der statueres fristdag ved restrukturering eller afvikling af en virksomhed i medfør af lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Tidspunktet svarer til det, der er anvendt i § 14, stk. 3, i loven, der vedrører de tilfælde, hvor den finansielle virksomhed kommer i rekonstruktion eller konkurs, efter at der har været iværksat restrukturering eller afvikling.

§ 46 b

Den foreslåede bestemmelse fastsætter i stk. 1, at reglerne i konkurslovens kapitel 8 om omstødelse også gælder for afvikling af virksomheder eller enheder i medfør af loven.

Baggrunden for forslaget er, at manglende adgang til at gennemføre omstødelse efter reglerne i konkurslovens kapital 8 vil kunne føre til tab for kreditorer ved en restrukturering eller afvikling efter loven sammenholdt med en konkurssituation. Der kan således forudses tilfælde, hvor kreditorer kan blive stillet dårligere ved restrukturering eller afvikling efter loven end ved konkurs, hvis der ikke kan gennemføres omstødelse af de dispositioner, der vil kunne omstødes, hvis virksomheden eller enheden var taget under konkursbehandling. Dette kan f.eks. være dispositioner, som forringer virksomhedens eller enhedens aktivmasse (*forringende dispositioner*), eller som begunstiger enkelte kreditorer på bekostningen af øvrige kreditorer (*forrykkende dispositioner*).

Hensynet bag omstødelse af disse dispositioner ved konkurs er blandt andet, at dispositionerne fører til en anden fordeling, end konkursordenen foreskriver. Det kan således siges at stride mod det grundlæggende princip om, at ingen kreditor må blive påført et større tab end ved konkursbehandling af virksomheden, hvis der ved restrukturering eller afvikling af finansielle virksomheder efter loven ikke kan ske omstødelse af dispositioner, som fører til en anden fordeling, end konkursordenen foreskriver, og som ville have været omstødt ved en konkurs.

Ændring af loven på dette punkt vil derfor betyde, at kreditorernes krav i forbindelse med afvikling af finansielle virksomheder efter loven i højere grad opgøres på samme måde, som de ville blive opgjort i medfør af konkurslovens, hvis den pågældende virksomhed var gået konkurs og ikke taget under kontrol af Finansiell Stabilitet.

Det er anført, at bestemmelserne i konkurslovens kapital 8 om omstødelse finder anvendelse med de nødvendige tilpasninger. Herved forstås de tilpasninger, som er nødvendige under hensyn til de omstændigheder, hvorved en restrukturering eller afvikling af en virksomhed eller enhed efter loven adskiller sig fra en konkurs.

Disse tilpasninger er blandt andet, at henvisninger til "skyldneren" og "boet" i konkurslovens kapitel 8 skal forstås som henvisninger til virksomheden eller enheden under afvikling. Konkurslovens sondring mellem "skyldner" og "boet" har ikke betydning ved anvendelse af reglerne ved en restrukturering eller afvikling efter loven.

Derudover skal henvisninger til "nærstående personer" ved anvendelse af reglerne i kapitel 8 i konkursloven ved en restrukturering eller afvikling efter loven forstås på samme måde, som dette begreb er defineret i konkurslovens § 2.

Desuden forudsætter visse bestemmelser i konkurslovens kapitel 8 fastlæggelse af tidspunktet for konkursdekretets afsigelse. Det er ikke fundet hensigtsmæssigt at operere med et tilsvarende begreb ved restrukturering eller afvikling efter loven. Ved vurderingen af, om der er foretaget omstødelige dispositioner op til restruktureringen eller afvikling af en finansiell virksomhed, er det afgørende tidspunkt for beregningen af fristerne "fristdagen", jf. den foreslåede § 46 a.

Konkurslovens § 42, stk. 3, og flere andre bestemmelser i kapitel 8 i konkursloven er knyttet til skyldnerens "insolvens". Ved insolvens forstås i relation til disse bestemmelser, at virksomheden eller enheden under afvikling var insolvent i medfør af konkurslovens § 17 med de modifikationer til konkurslovens insolvensbegreb, som følger af § 234 i lov om

finansiell virksomhed, for så vidt denne bestemmelse finder anvendelse på virksomheden eller enheden under afvikling.

Af det foreslåede *stk. 2* fremgår, at retssag til gennemførelse af omstødelse kan anlægges indtil 12 måneder efter fristdagen. Sag kan endvidere anlægges inden 6 måneder efter, at virksomheden eller enheden under afvikling må antages at være blevet i stand til at gøre kravet gældende. Bestemmelsen svarer til konkurslovens § 81, stk. 1, med den modifikation, at 12 måneders fristen beregnes fra fristdagen og ikke fra konkursdekretets afsigelse. Fristen på 6 måneder efter, at virksomheden eller enheden under afvikling må antages at være blevet i stand til at gøre kravet gældende, har kun selvstændig betydning, hvis dette tidspunkt ligger mere end 6 måneder efter fristdagen. Ligesom efter konkurslovens § 81, stk. 1, afbrydes fristen ved indlevering af stævning. Herudover kan den, mod hvem kravet rejses, give afkald på iagttagelse af fristen.

Af det foreslåede *stk. 3* fremgår, at retssag om krav på omstødelse kan anlægges af virksomheden eller enheden under afvikling. Bestemmelsen svarer til konkurslovens § 135, med den modifikation, at retssag anlægges af virksomheden eller enheden under afvikling og ikke af kurator på vegne boet. Det foreslås endvidere, at Finansiell Stabilitet eller et broinstitut kan anlægge retssag om krav på omstødelse på vegne af virksomheden eller enheden under afvikling.

Af det foreslåede *stk. 4* fremgår, at virksomheden eller enheden under afvikling kan overdrage retten til at gøre omstødelse gældende til Finansiell Stabilitet eller et broinstitut. Bestemmelsen giver Finansiell Stabilitet eller et broinstitut mulighed for at føre sag om omstødelse i en situation, hvor virksomheden eller enheden under afvikling er blevet overdraget til en køber, som ikke ønsker at forfølge et muligt krav på omstødelse. Overdrages retten til at gøre omstødelse gældende, indbetales en eventuel overdragelsessum til virksomheden eller enheden under afvikling.

Til nr. 5 (§ 61, stk. 6 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)
Efter det foreslåede *stk. 7* bemyndiges erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om Finansiell Stabilitet og virksomheder under kontrol, samt datterselskaber, herunder broinstitutter og porteføljeadministrationsselskaber.

Bestemmelsen svarer til ministerens adgang til at fastsætte nærmere regler for Finansiell Stabilitets afvikling af pengeinstitutter i henhold til lov om finansiell stabilitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 875 af 15. september 2009, som ændret ved § 14 i lov nr. 516 af 12. juni 2009 og § 7 i lov nr. 1273 af 16. december 2009 og § 1 i lov nr. 721 af 25. juni 2010.

Bemyndigelse blev ikke indsat i den gældende lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. lov nr. 333 af 31. marts 2015, som ændret ved § 5 i lov nr. 1563 af 15. december 2015.

Kommissionen forventes imidlertid at fastsætte nærmere krav for at godkende restrukturering og afvikling af et institut i medfør af statsstøttereglerne, hvorfor bemyndigelse til ministeren foreslås genindført. Ministeren bemyndiges således til at fastsætte nærmere regler om Finansiell Stabilitet og virksomheder under kontrol samt datterselskaber herunder broinstitutter

og porteføljeadministrationsselskaber for at kunne imødekomme de krav, som Kommissionen måtte stille i medfør af statsstøtteregele.

Bestemmelsen er herudover omskrevet for at imødekomme de ændringer for afvikling af virksomheder under restrukturering og afvikling af Finansiell Stabilitet, herunder at afviklingen ikke længere forudsættes at finde sted i et nystiftet datterselskab under Finansiell Stabilitet. Derudover er bestemmelsen omskrevet som følge af, at afviklingsforanstaltninger kan anvendes på både pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I.

Endvidere er der sket en omskrivning som følge af, at Finansiell Stabilitet er overgået fra at være et statsligt ejet aktieselskab til at være en selvstændig offentlig virksomhed.

Med bestemmelsen kan ministeren fastsætte nærmere krav til restrukturering og afvikling, herunder at Finansiell Stabilitet og de omfattede virksomheder vedvarende skal arbejde for at afhænde og nedbringe eksisterende kundeforhold og kundeengagementer.

Bemyndigelsen vil kunne anvendes til at fastsætte nærmere regler om virksomhedernes kundevilkår, herunder rentesatser, gebyrer m.v., idet disse ikke skal være attraktive og ikke skal konkurrere med de vilkår, som generelt tilbydes kunder af virksomheder med tilsvarende erhvervsaktivitet.

Da hensigten med Finansiell Stabilitets overtagelse af kontrollen er restrukturering og afvikling, vil Finansiell Stabilitet indrette sin afvikling af virksomhederne i overensstemmelse med bekendtgørelsen.

Med bemyndigelsen vil der kunne fastsættes nærmere krav om, hvordan Finansiell Stabilitet skal overvåge, at virksomhederne, herunder at broinstitutter og porteføljeadministrationsselskaber, som er datterselskaber, overholder afviklingsforpligtelserne samt eventuel betaling af et administrationsbidrag fra virksomhederne under kontrol, broinstitutter og porteføljeadministrationsselskaber til Finansiell Stabilitet for dets ydelser m.v.

Til § 3

Til nr. 1 (fodnoten i lov om en indskyder- og investorgarantiordning)

Med den foreslåede ændring af fodnoten til lov om en indskyder- og investorgarantiordning indsættes en henvisning til, at der med denne lov er foretaget en gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 149 (DGSD) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190 (BRRD).

Fodnoten til lov om en indskyder- og investorgarantiordning blev ikke tilrettet i forbindelse med vedtagelse af lov nr. 334 af 31. marts 2015.

Til nr. 2. (§ 7 a i lov om en indskyder- og investorgarantiordning)

Med forslaget tilpasses bestemmelsen til § 224 a i lov om finansiel virksomhed.

§ 224 a i lov om finansiel virksomhed, som regulerer, hvornår et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I anses som nødlidende eller forventeligt nødlidende, sonderer ikke imellem, om instituttet er nødlidende, eller om instituttet er forventeligt nødlidende.

Med den foreslåede ændring af bestemmelsen præciseres det, at Garantiformuens midler til brug for restruktureringsomkostninger i medfør af § 7 a, stk. 4, herunder til dækning af omkostninger forbundet med udtrædelse af datacentraler i forbindelse med en fusion, også finder anvendelse, hvor Finanstilsynet har fastslået, at det ene pengeinstitut er forventeligt nødlidende i henhold til § 224 a i lov om finansiel virksomhed.

Dette svarer også til anvendelsesområdet for medgifts-ordningen i medfør af § 2 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning.

Der er tale om en redaktionel ændring af bestemmelsen, og der påtænkes ikke nogen materiel ændring af gældende ret.

Til § 4

Til nr. 1 (§ 1, stk. 1, nr. 9, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme)

I medfør af § 1, stk. 1, nr. 9, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme er udenlandske virksomheders filialer, distributører og agenter for blandt andet valutavekslingsvirksomheder omfattet af lovens anvendelsesområde.

Det følger af den foreslåede ændring af § 1, stk. 1, nr. 9, at henvisningen til nr. 19 udgår. Dette betyder, at udenlandske valutavekslingsvirksomheders filialer, distributører og agenter ikke kan udøve valutaveksling i Danmark.

Det foreslåede regelsæt for valutavekslingsvirksomheder er national regulering og dermed ikke regulering på europæisk niveau. Der er således ikke en lovfæstet adgang for valutavekslingsvirksomheder til at udbyde grænseoverskridende virksomhed med en tilladelse fra andre EU- eller EØS-lande. Det er ikke hensigten, at virksomheder kan udbyde valutaveksling gennem agenter eller filialer.

Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 4, nr. 6.

Til nr. 2 (§ 1, stk. 1, nr. 19, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme)

Lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme finder i medfør af den gældende § 1, stk. 1, nr. 19, anvendelse på valutavekslingsvirksomhed, jf. dog stk. 4, i samme lov. Erhvervsstyrelsen kan i medfør af den gældende § 1, stk. 4, for virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 19, fastsætte regler om, at loven helt eller delvist ikke finder anvendelse på virksomheder og personer, der alene udøver finansiel aktivitet i begrænset omfang.

Det følger af den foreslåede ændring af § 1, stk. 1, nr. 19, at henvisningen til stk. 4 udgår.

Med dette lovforslag foreslås tilsynet med valutavekslingsvirksomheder overført til Finanstilsynet. Det foreslås endvidere, at virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, skal underlægges krav om tilladelse, hvilket er en skærpelse af kravene til udøvelsen af denne type virksomhed. Det er herefter ikke hensigten, at valutavekslingsvirksomhed skal kunne undtages helt eller delvist fra lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, hvorfor bemyndigelsen til at fastsætte sådanne regler i § 1, stk. 4, udgår, jf. dette lovforslags § 4, nr. 3. Som konsekvens heraf foreslås det med lovforslagets § 4, nr. 2, at henvisningen til stk. 4 udgår af § 1, stk. 1, nr. 19.

Til nr. 3 (§ 1, stk. 4, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme)

Erhvervsstyrelsen kan i medfør af den gældende § 1, stk. 4, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme for virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 19, fastsætte regler om, at loven helt eller delvist ikke finder anvendelse på virksomheder og personer, der alene udøver finansiell aktivitet i begrænset omfang. § 1, stk. 1, nr. 19, vedrører valutavekslingsvirksomhed.

Det følger af den foreslåede ændring af § 1, stk. 4, at Erhvervsstyrelsens bemyndigelse til at fastsætte regler om, at loven helt eller delvist ikke finder anvendelse på virksomheder og personer, der alene udøver valutaveksling i begrænset omfang, udgår.

Med dette lovforslag foreslås tilsynet med valutavekslingsvirksomhed overført til Finanstilsynet. Det foreslås endvidere, at virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, skal underlægges krav om tilladelse, hvilket er en skærpelse af kravene til udøvelsen af denne type virksomhed. Det er herefter ikke hensigten, at valutavekslingsvirksomhed skal kunne undtages helt eller delvist fra lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, hvilket er baggrunden for, at der med dette lovforslags § 4, nr. 3, foreslås, at bemyndigelsen vedrørende valutavekslingsvirksomhed i § 1, stk. 4, helt udgår.

Til nr. 4 (§ 10, stk. 1, nr. 2, b), i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme)

Det følger af § 10, stk. 1, nr. 2, b), at virksomheder og personer omfattet af denne lov skal gennemføre kundekendingsprocedurer, jf. §§ 11-21, når de udfører en enkeltstående transaktion på mere end 1.000 euro i form af en pengeoverførsel eller ved valutaveksling, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet.

Det følger af den foreslåede ændring af § 10, stk. 1, nr. 2, b), at valutaveksling udgår.

Det foreslås at lade valutavekslingsvirksomhed udgå af bestemmelsen, således at pengeoverførselsvirksomhed og valutavekslingsvirksomhed opdeles i to selvstændige litra. I den forbindelse sænkes beløbsgrænsen for valutaveksling jf. de specielle bemærkninger til lovforslagets § 10, stk. 1, nr. 2, c), som affattet ved dette lovforslags § 4, nr. 5.

Det betyder, at valutavekslingsvirksomhederne skal foretage kundekendingsprocedurer ved en lavere beløbsgrænse end pengeoverførselsvirksomhederne, når de foretager en transaktion for en kunde. Denne beløbsgrænse fastsættes i lovforslagets § 10, stk. 1, nr. 2, c), jf. dette lovforslags § 4, nr. 5.

Der henvises til punkt 2.8 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§ 10, stk. 1, nr. 2, c), i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme)

Det følger af § 10, stk. 1, nr. 2, b), at virksomheder og personer omfattet af denne lov skal gennemføre kundekendingsprocedurer, jf. §§ 11-21, når de udfører en enkeltstående transaktion på mere end 1.000 euro i form af en pengeoverførsel eller ved valutaveksling, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet.

Det foreslås i § 10, stk. 1, nr. 2, c), at valutavekslingsvirksomheder skal foretage kundekendingsprocedurer ved transaktioner på 500 euro og derover hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet.

Det betyder, at beløbsgrænsen for, hvornår der skal gennemføres kundekendingsprocedurer, sænkes.

Baggrunden for den foreslåede ændring er, at det i praksis har vist sig, at det især for de mindre valutavekslingsvirksomheder er nemt og ikke ualmindeligt at omgå reglerne om gennemførelse af kundekendingsprocedurer og dermed undlade disse procedurer. Gennemførelsen heraf er en af grundstenene i forebyggelsen af hvidvask og finansiering af terrorisme. Undlader virksomheden at gennemføre kundekendingsprocedurer, medfører dette, at risikoen for hvidvask og finansiering af terrorisme på dette område forhøjes. Det er således et almindeligt kriminalpræventivt formål, der ligger bag ændringen. Dertil kommer at nedsættelsen af beløbsgrænsen indebærer, at al brug af 500 euro sedler ved valutaveksling fremover kun kan ske under iagttagelse af kundekendingsprocedurerne.

For en nærmere afgrænsning af valutavekslingsvirksomhed henvises til de specielle bemærkninger til § 39 a i lovforslagets § 4, nr. 6, og § 1, stk. 1, nr. 19, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (lovforslag l 41 af 13. oktober 2016).

For en nærmere definition af transaktioner henvises til § 2, stk. 1, nr. 10, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (§§ 39 a-39 f i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme)

§ 39 a

Det følger af § 51 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, at valutavekslingsvirksomheder skal registreres hos Erhvervsstyrelsen.

Med forslaget til § 39 a fastlægges, hvilke virksomheder der må udøve valutavekslingsvirksomhed i Danmark. Den foreslåede § 39 a er ny.

Med lovforslagets § 39 a gennemføres artikel 47(1) i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Det foreslås i § 39 a, at valutavekslingsvirksomhed kun må udøves her i landet af virksomheder, der har tilladelse som valutavekslingsvirksomhed, eller af pengeinstitutter, Danmarks Nationalbank og offentlige myndigheder.

Dette betyder, at valutavekslingsvirksomhed ikke må påbegyndes af virksomheder bortset fra pengeinstitutter, Danmarks Nationalbank og offentlige myndigheder, før Finanstilsynet har meddelt tilladelse hertil i medfør af forslaget § 39 b, som affattet ved dette lovforslags § 4, nr. 6.

Ved valutavekslingsvirksomhed forstås enhver form for veksling af valuta, hvor valutavekslingen udøves erhvervsmæssigt. Benytter en virksomhed opstillede vekselautomater, hvor personer kan veksle valuta, vil disse være omfattet af lovforslaget. Tilfælde, hvor en butik modtager betaling i fremmed valuta og giver tilbage i danske kroner, er ikke at betegne som valutavekslingsvirksomhed i lovens forstand. Det er ikke et krav, at valutaveksling er hovedaktiviteten i virksomheden for at være omfattet af dette lovforslag. For yderligere vejledning om valutavekslingsvirksomhed henvises til de specielle bemærkningerne til § 1, stk. 1, nr. 19, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (lovforslag 141 af 13. oktober 2016).

Pengeinstitutter må i medfør af § 7, stk. 1, jf. bilag 1, nr. 13, i lov om finansiel virksomhed udøve valutavekslingsvirksomhed. Pengeinstitutter skal således ikke have en tilladelse fra Finanstilsynet i medfør af forslaget § 39 a, som affattet ved dette lovforslags § 4, nr. 6, til at udøve valutavekslingsvirksomhed.

Danmarks Nationalbank og offentlige myndigheder udøver ikke valutavekslingsvirksomhed på erhvervsmæssigt grundlag, hvorfor forslaget § 39 a, som affattet ved dette lovforslags § 4, nr. 6, ikke finder anvendelse på Danmarks Nationalbank og offentlige myndigheder. Vil Nationalbanken og offentlige myndigheder udøve valutavekslingsvirksomhed i erhvervsmæssig øjemed, må valutavekslingsvirksomheden drives i et særskilt selskab, som da vil være omfattet af lovens anvendelsesområde, herunder forslaget § 39 a.

Forslaget til § 39 a indebærer, at registreringskravet i den gældende § 51 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme ophæves, jf. forslaget § 4, nr. 14.

Med de foreslåede ændringer til § 71, stk. 1, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, som affattet ved dette lovforslag § 4, nr. 20, foreslås det, at virksomheder, der uden tilladelse fra Finanstilsynet udøver valutavekslingsvirksomhed, kan straffes med bøde, jf. forslaget § 4, nr. 20, og ved særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser kan straffen stige til fængsel indtil 6 måneder, jf. forslaget § 4, nr. 21.

Det betyder, at virksomheder, der ikke er pengeinstitutter, Danmarks Nationalbank eller offentlige myndigheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed uden tilladelse fra Finanstilsynet, kan straffes med bøde og ved særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser med fængselsstraf indtil 6 måneder.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der ikke udøves valutavekslingsvirksomhed uden tilladelse fra Finanstilsynet. Baggrunden herfor er, at der har vist sig behov for at øge kravene for udøvelse af lovlig valutavekslingsvirksomhed, idet det nuværende registreringskrav ikke har været tilstrækkeligt til at sikre, at valutavekslingsvirksomhederne overholder hvidvaskreglerne. Med kravet om en tilladelse stilles der bl.a. øgede krav til ledelsen samt virksomhedens indretning.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafssubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelser, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelser, og overtrædelserne ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

§ 39 b

Finanstilsynet har efter gældende ret ikke kompetence til at give en virksomhed tilladelse til at udbyde valutavekslingsvirksomhed. Det følger af § 51 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, at valutavekslingsvirksomheder skal registreres hos Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås i § 39 b, at Finanstilsynet kan give tilladelse til valutavekslingsvirksomhed, når kravene i nr. 1-5 er opfyldt.

Den foreslåede § 39 b er ny og bemyndiger Finanstilsynet til at give tilladelse til valutavekslingsvirksomhed, forudsat kravene i nr. 1-5 er opfyldt.

Det foreslås i *nr. 1*, at virksomheden skal have hovedkontor og hjemsted i Danmark.

Ifølge forslaget til § 39 b, nr. 1, skal virksomheden for at få tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed have hovedkontor og hjemsted i Danmark. Ved hovedkontor og hjemsted forstås det sted, hvor valutavekslingsvirksomheden ledes og eventuelt har sit vedtægtsmæssige hjemsted.

Det betyder, at hvis en udenlandsk valutavekslingsvirksomhed har et datterselskab i Danmark, skal datterselskabet blandt andet have hovedkontor og hjemsted i Danmark for at få tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed.

Det foreslås i *nr. 2*, at virksomhedens bestyrelse og direktion, eller hvor valutaveksling udøves som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, de ledelsesansvarlige, eller

indehaveren ved enkeltmandsvirksomhed, skal opfylde kravene i forslaget § 39 f, som affattet ved dette lovforslags § 4, nr. 6.

Bestemmelsen gennemfører artikel 47, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv.

Forslagets § 39 f fastsætter krav om, at virksomhedens bestyrelse og direktion, eller hvor valutaveksling udøves som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, de ledelsesansvarlige, eller indehaveren ved enkeltmandsvirksomhed, skal opfylde kravene om egnethed og hæderlighed.

Der stilles i forslaget til § 39 f blandt andet krav om, at de pågældende personer skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen, at vedkommende skal have tilstrækkeligt godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen, samt at vedkommende ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 39 f, som affattet ved dette lovforslags § 4, nr. 6.

Det foreslås i *nr. 3*, at det stilles som betingelse at virksomhedens ejere af kvalificerede andele, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, og indehaveren ved enkeltmandsvirksomhed ikke skønnes at ville modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden.

Dette betyder, at virksomhedens ejere af kvalificerede ejerandele eller indehaveren skal bidrage til en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden. En ejer af kvalificerede andele må eksempelvis ikke tilskynde til ulovlige aktiviteter i virksomheden, eksempelvis overtrædelse af regler i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme.

Finanstilsynet kan i sin afgørelse af, om en virksomhed skal have tilladelse lægge vægt på, hvorvidt virksomhedens ejere af kvalificerede andele eller indehaveren i forbindelse med ejerskab eller deltagelse i ledelsen af andre finansielle virksomheder har vist sig uegnede til at drive finansiel virksomhed fornuftigt og forsvarligt.

Det foreslås i *nr. 4*, at virksomheden har tilstrækkelige forretningsgange på alle væsentlige områder, herunder forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering, jf. § 8, stk. 1, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme.

Ifølge forslaget nr. 4, at det er en betingelse for at opnå tilladelse, at virksomheden har tilstrækkelige kontrolforanstaltninger og forretningsgange på alle væsentlige områder, herunder forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering, jf. § 8, stk. 1, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme.

Forslaget indebærer, at valutavekslingsvirksomheden for at opfylde kravene til at få en tilladelse i medfør af § 39 b skal udarbejde skriftlige politikker, procedurer og kontroller, som skal omfatte risikostyring, kundekendingsprocedurer, undersøgelses-, noterings- og

underretningspligt, opbevaring af oplysninger, screening af medarbejdere og interne kontrolprocedurer.

Opbevaring af oplysninger kan eksempelvis være om konkrete kundeforhold. For mere information om, hvilke oplysninger, der skal opbevares, henvises til § 30, stk. 2, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme samt de specielle bemærkninger hertil (lovforslag L 41 af 13. oktober 2016).

Forslaget indebærer også, at valutavekslingsvirksomhedens politikker, procedurer og kontroller skal udarbejdes med udgangspunkt i den risikovurdering, som virksomheden skal udarbejde i henhold til § 7, stk. 1, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme. Det følger blandt andet af § 7, stk. 1, at en virksomhed skal identificere og vurdere risikoen for, at virksomheden kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme, og at denne vurdering skal foretages med udgangspunkt i virksomhedens forretningsmodel.

Det foreslås i *nr. 5*, at virksomheden ikke kan opnå tilladelse, hvis virksomheden har været dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af tilladelsen, jf. § 78, stk. 2, i straffeloven.

Forslagets *nr. 5* indebærer, at en virksomhed, der tidligere er dømt for et strafbart forhold, hvor der vurderes at være en nærliggende fare for misbrug af tilladelsen, ikke kan opnå tilladelse som valutavekslingsvirksomhed.

Kravet om, at der skal være en nærliggende fare for misbrug, betyder, at virksomheden ikke kan nægtes en tilladelse, alene fordi denne er dømt for en strafbar handling. Henvisningen til straffeloven indebærer, at Finanstilsynet skal foretage en vurdering efter samme princip, som domstolene anvender i forbindelse med en rettighedsfrakendelsessag og i vurderingen inddrage domspraksis.

§ 39 c

Da der ikke gælder et tilladelseskrav til at udøve valutavekslingsvirksomhed efter gældende ret, findes der efter gældende ret heller ikke krav til ansøgning om tilladelse.

Det foreslås i § 39 c, at en ansøgning om tilladelse til valutavekslingsvirksomhed skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i § 39 b er opfyldt. Ansøgningen skal som minimum indeholde oplysningerne i *nr. 1-7*.

Forslaget til § 39 c er nyt og fastlægger i medfør af *nr. 1-7* hvilke oplysninger en virksomheds ansøgning om tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed som minimum skal indeholde. De i *nr. 1-7* nævnte oplysninger er ikke udtømmende. Finanstilsynet kan således anmode om supplerende oplysninger, hvis dette vurderes at have betydning for ansøgningssagen og den rette oplysning af denne.

Det foreslås i *nr. 1*, at virksomhedens ansøgning skal indeholde oplysninger om virksomhedens juridiske struktur med kopi af stiftelsesdokument og vedtægter, hvor udarbejdelsen af disse dokumenter er påkrævet.

Virksomheden skal ifølge nr. 1 sende oplysninger om virksomhedens juridiske struktur med kopi af eventuelt stiftelsesdokument og vedtægter sammen med sin ansøgning til Finanstilsynet. Oplysningerne kan både fremgå direkte af ansøgningen eller vedlægges som bilag til ansøgningen.

Ved juridiske struktur forstås, i hvilken form virksomheden drives, eksempelvis som aktieselskab eller enkeltmandsvirksomhed.

I tilfælde, hvor en virksomhed har udarbejdet stiftelsesdokumenter og vedtægter, skal virksomheden vedlægge kopi af disse dokumenter med sin ansøgning til Finanstilsynet.

Formålet med nr. 1 er at sikre, at Finanstilsynet får oplysning om virksomhedens juridiske struktur, hvortil der ønskes en tilladelse i henhold til forslaget § 39 b, som affattet ved dette lovforslags § 4, nr. 6.

Det foreslås i *nr. 2*, at virksomhedens ansøgning skal indeholde oplysninger om adressen på virksomhedens hovedkontor.

Dette betyder, at virksomheden skal indsende oplysninger om adressen på virksomhedens hovedkontor. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslaget til § 39 b, nr. 1, som fastslår, at det er en betingelse for tilladelse, at virksomheden har hovedkontor og hjemsted i Danmark.

Ved hovedkontor forstås, det sted, hvor valutavekslingsvirksomheden ledes og eventuelt har sit vedtægtsmæssige hjemsted.

Det foreslås i *nr. 3*, at virksomhedens ansøgning skal indeholde en beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel.

Virksomhedens forretningsmodel skal omhandle virksomhedens aktiviteter, eksempelvis bør forretningsmodellen omhandle valutavekslingsvirksomhed, såfremt en virksomhed ønsker at opnå tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed. I tilfælde, hvor en virksomhed udøver andre former for virksomhed, eksempelvis udbud af betalingstjenester, bør dette ligeledes fremgå af forretningsmodellen.

Dette betyder, at virksomhedens forretningsmodel skal indeholde en grundig beskrivelse af virksomhedens nuværende og planlagte forretningsaktiviteter.

En beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel kan enten indgå direkte i ansøgningen om tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed eller vedlægges som bilag til ansøgningen.

Formålet med nr. 3 er at give Finanstilsynet mulighed for at vurdere omfanget af virksomhedens planlagte aktiviteter og holdbarheden af virksomhedens forretningsmodel.

Virksomheden skal tilstræbe at beskrive virksomhedens forretningsmodel så nøjagtig og realistisk som muligt.

Det foreslås i *nr. 4*, at virksomhedens ansøgning skal indeholde en budgetprognose for de 3 kommende regnskabsår, samt senest reviderede årsregnskab, såfremt et sådant er udarbejdet.

En budgetprognose bør beskrive virksomhedens forventede budget for de kommende 3 regnskabsår fra ansøgningstidspunktet. Såfremt en virksomhed har et revideret årsregnskab fra det foregående regnskabsår, skal dette vedlægges ansøgningen til Finanstilsynet.

Formålet med *nr. 4* er at give Finanstilsynet et overblik over den økonomiske side af virksomhedens planlagte aktiviteter.

Pligten for virksomheder til at indsende en grundigt udarbejdet budgetprognose, gør sig gældende for alle valutavekslingsvirksomheder. Virksomheder der i medfør af anden lovgivning er pålagt at få revideret deres årsregnskab, skal således både indsende en grundigt udarbejdet budgetprognose samt det senest reviderede årsregnskab.

Det foreslås i *nr. 5*, at virksomhedens ansøgning skal indeholde oplysninger om medlemmer af virksomhedens bestyrelse og direktion, eller indehaveren ved enkeltmandsvirksomhed, og, hvor det er relevant, ledelsesansvarlige for virksomheden, der dokumenterer, at kravene i henhold til § 39 f, som affattet ved dette lovforslags § 4, *nr. 6*, er opfyldt.

Dette betyder, at virksomheden skal indsende oplysninger om medlemmer af virksomhedens bestyrelse og direktion, eller indehaveren ved enkeltmandsvirksomhed, og ledelsesansvarlige for virksomheden, der dokumenterer, at kravene til egnethed og hæderlighed i § 39 f, er opfyldt.

Nr. 5 skal ses i sammenhæng med forslaget til § 39 f, og der henvises til bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *nr. 6*, at virksomhedens ansøgning skal indeholde oplysninger om ejere af en kvalificeret ejerandel i virksomheden, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, eller indehaveren ved enkeltmandsvirksomhed, størrelsen af disses andele og dokumentation for ejernes egnethed til at sikre en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden.

Dette betyder, at virksomheden skal indsende oplysninger om ejere af en kvalificeret ejerandel i virksomheden, størrelsen af disses andele og dokumentation for ejernes egnethed til at sikre en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden. Oplysningerne kan indgå i selve ansøgningen eller vedlægges som bilag.

Nr. 6 relaterer sig til forslaget § 39 b, *nr. 3*, som affattet ved dette lovforslags § 4, *nr. 6*, hvori det fastslås, at det er en betingelse for tilladelse, at virksomhedens ejere af kvalificerede andele, eller indehaveren ved enkeltmandsvirksomhed, ikke skønnes at ville modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden.

Virksomheden skal indsende oplysninger om ejerne af kvalificerede ejerandele i virksomheden, eller indehaveren ved enkeltmandsvirksomhed, størrelsen af disses andele og dokumentation for deres egnethed til at sikre en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til § 39 b, nr. 3.

Det foreslås i *nr. 7*, at virksomhedens ansøgning skal indeholde oplysninger om virksomhedens forretningsgange og interne kontrolmekanismer, herunder administrative, risikostyringsmæssige og regnskabsmæssige procedurer, omfattende, men ikke begrænset til de i litra a)-b), angivne politikker og forretningsgange.

Ved vurderingen af, om kravet til forretningsgangene er opfyldt, vil der blive taget hensyn til den enkelte virksomheds størrelse samt udbud af aktiviteter.

Det foreslås i *litra a)*, at virksomhedens ansøgning skal indeholde oplysninger om virksomhedens it-sikkerhedspolitik, herunder en detaljeret risikovurdering af de planlagte aktiviteter, og en beskrivelse af de forebyggende foranstaltninger, som virksomheden har foretaget for at imødegå de identificerede risici, herunder svig og misbrug af personoplysninger.

For så vidt angår virksomhedens forretningsgange om it-sikkerhed, så lægger Finanstilsynet i sin vurdering vægt på, at forretningsgangene skal afspejle virksomhedens konkrete forhold, herunder de iboende risici, der findes på it-området inden for virksomhedens konkrete aktiviteter.

Virksomheden skal indsende en it-risikovurdering samt en it-sikkerhedspolitik. Disse skal tage udgangspunkt i beskrivelsen af virksomhedens it-anvendelse, hvilke iboende risici virksomheden har på it-området, samt hvilke tiltag virksomheden vil iværksætte for at imødekomme disse risici.

Benytter virksomheden ikke it-systemer, skal dette oplyses i forbindelse med ansøgning om tilladelse med en beskrivelse af, hvordan det sikres, at personoplysninger opbevares og sikres på tilstrækkelig vis.

Det foreslås i *litra b)*, at virksomhedens ansøgning skal indeholde virksomhedens forretningsgang for forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering, herunder en detaljeret risikovurdering af de planlagte aktiviteter, og de forebyggende foranstaltninger, som virksomheden vil foretage for at imødegå de identificerede risici.

De interne regler bør tage udgangspunkt i virksomhedens egne forhold, dvs. risikoanalysen af virksomhedens forretningsmodel, kundetyper og produkter m.v. og beskrive, hvad der forstås ved hvidvask og finansiering af terrorisme, hvordan dette kan tænkes at forekomme netop i denne virksomhed og de krav, som virksomheden er underlagt i henhold til hvidvaskloven. De interne regler kan bestå af en samling af dokumenter, der tilsammen udgør de interne regler. Der stilles ikke krav om, at der skal foreligge et samlet dokument, selvom dette ofte vil være anbefalelsesværdigt.

Til brug for behandlingen af virksomhedens ansøgning om tilladelse efter denne lov skal virksomheden udarbejde og indsende deres skriftlige interne regler om kundelegitimation, opmærksomhedsundersøgelse, og underretningspligt, opbevaring af registreringer, intern kontrol, risikovurdering, risikostyring, ledelseskontrol og kommunikation samt uddannelses-

og instruktionsprogrammer for medarbejderne for at forebygge og forhindre hvidvask og finansiering af terrorisme.

Virksomheden skal endvidere udarbejde og indsende skriftlige interne regler om overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordninger om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, hvor dette er relevant, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Nr. 7 relaterer sig til kravet i § 39 b, nr. 4, som affattet ved dette lovforslags § 4, nr. 6, om at virksomheden skal have tilstrækkelige kontrolforanstaltninger og tilstrækkelige forretningsgange på alle væsentlige områder.

§ 39 d

Efter gældende ret stilles der ikke krav om, at en virksomhed skal have tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed. Det følger af § 51 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, at valutavekslingsvirksomheder skal registreres hos Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås i § 39 d, at virksomheder med tilladelse til valutavekslingsvirksomhed snarest muligt skal underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse.

Forslaget til § 39 d er nyt og fastlægger en underrettelsespligt for virksomheder med tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed, jf. forslaget § 39 a, som affattet ved dette lovforslags § 4, nr. 6.

Det betyder, at en virksomhed med tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed efter forslaget til § 39 d er forpligtet til snarest muligt at underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse. Hvis Finanstilsynet i forbindelse med behandlingen af ansøgningen har indhentet yderligere oplysninger og lagt disse til grund ved meddelelse af tilladelse, skal ændringer i disse oplysninger også meddeles Finanstilsynet.

Det følger af bestemmelsen, at kun ændringer i oplysninger, som Finanstilsynet har lagt til grund ved meddelelse af tilladelse, skal meddeles til Finanstilsynet. Meddelelsespligten omfatter derfor ikke enhver ændring i oplysninger, som er indeholdt i det materiale, som Finanstilsynet har modtaget. Eksempler på ændringer, der ikke skal meddeles Finanstilsynet, kan være ændringer i telefonnummer, e-mailadresse samt ændringer i forretningsgange, der ikke har betydning for at sikre efterlevelsen af lovgivningen. Sker der derimod ændringer i virksomhedens procedurer i henhold til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, eller indtræder der et nyt bestyrelsesmedlem, skal Finanstilsynet underrettes.

Det gældende registreringskrav for valutavekslingsvirksomheder i den gældende § 51 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme foreslås i medfør af forslaget § 4, nr. 14, ophævet.

§ 39 e

Det følger af forslaget til § 39 e, at virksomheder med tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed senest den 1. april hvert år skal indsende en erklæring om, at virksomheden opfylder betingelserne for at opnå tilladelse efter §§ 39 a og 39 b, og en oversigt over virksomhedens ledelse og eventuelle ejere af kvalificerede andele.

En virksomhed, der har tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed, skal efter forslaget til § 39 e en gang årligt indsende en erklæring om, at virksomheden opfylder betingelserne til at få tilladelse efter §§ 39 a og 39 b, som affattet ved dette lovforslags § 4, nr. 6. Erklæringen skal være underskrevet af virksomhedens bestyrelse og direktion. Hvis virksomheden ikke drives i selskabsform, skal erklæringen underskrives af den daglige ledelse, eller indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed.

Selvom en virksomhed er forpligtet til løbende at sikre, at betingelserne for at opretholde en tilladelse er opfyldt, sikrer forslaget til § 39 e, at virksomheden over for Finanstilsynet en gang om året erklærer, at dette er tilfældet.

§ 39 f

Den foreslåede bestemmelse i § 39 f fastlægger reglerne om egnethed og hæderlighed for ledelsen af en valutavekslingsvirksomhed.

Det foreslåede *stk. 1* fastlægger kravene til egnethed og hæderlighed for bestyrelses- og direktionsmedlemmer i en valutavekslingsvirksomhed eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren af valutavekslingsvirksomheden.

Det følger af forslaget til *stk.1, nr. 1*, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen af en valutavekslingsvirksomhed eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen.

Kravene skal være opfyldt til enhver tid, hvilket indebærer, at de skal opfyldes fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren tiltræder hvervet eller stillingen eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, fra det tidspunkt hvor indehaveren søger om tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed, og i hele den periode, hvori den pågældende varetager hvervet eller stillingen. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem i eller en stilling som direktør for en valutavekslingsvirksomhed, påser Finanstilsynet, at vedkommende har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve hvervet eller varetage stillingen i virksomheden og dermed, at den pågældende opfylder kravene i det foreslåede *stk. 1, nr. 1*.

Der opstilles ikke generelle kriterier for, hvilke teoretiske eller praktiske krav personen skal opfylde. Disse varierer afhængig af, om der er tale om en direktørpost eller et bestyrelseshverv, samt hvilken type virksomhed der er tale om. I vurderingen kan bl.a. indgå, om personen har en relevant uddannelse og om vedkommende har ledelseserfaring.

Der stilles i praksis mindre krav til et bestyrelsesmedlem end til en direktør, ligesom kravene skærpes, hvis der er tale om en stor og kompleks valutavekslingsvirksomhed. Der stilles ikke et ubetinget krav om, at et bestyrelsesmedlem har særlig indsigt i forhold for valutavekslingsvirksomheder. Her vil en særlig indsigt i en anden branche, som er relevant for

den pågældende valutavekslingsvirksomhed, kunne være tilstrækkeligt. De øvrige kompetencer i bestyrelsen eller direktionen inddrages ikke i forbindelse med vurderingen af, om et bestyrelsesmedlem eller en direktør opfylder kravene.

Egnet- og hæderlighedsvurderingen er knyttet til stillingen eller hvervet i den konkrete valutavekslingsvirksomhed. Det er således muligt, at en person på baggrund af dennes uddannelsesmæssige baggrund og hidtidige ledelseserfaring opfylder kravet om fyldestgørende erfaring til at lede en valutavekslingsvirksomhed med begrænset forretningsmæssigt omfang, men at det ikke gør sig gældende i forhold til en større valutavekslingsvirksomhed. Derfor kan man ikke overføre egnet- og hæderlighedsvurderingen fra en valutavekslingsvirksomhed til en anden valutavekslingsvirksomhed.

En indehaver af en valutavekslingsvirksomhed, der er en enkeltmandsvirksomhed, skal på tilsvarende vis som direktører og bestyrelsesmedlemmer have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet som indehaver af valutavekslingsvirksomhed. Ved vurderingen af indehaverens viden, faglige kompetencer og erfaring vil der blive lagt vægt på, om vedkommende har de fornødne kompetencer og ressourcer til at løfte opgaven som udøver af valutavekslingsvirksomheden alene.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en valutavekslingsvirksomhed eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, skal have tilstrækkeligt godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at de personer, der er en del af ledelsen i en valutavekslingsvirksomhed, har en høj standard, både når det gælder deres faglige og ledelsesmæssige kompetencer og i forhold til deres personlige adfærd. Det er derfor vigtigt, at ledelsesmedlemmer generelt udviser en høj grad af hæderlighed og integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelse af hvervet eller stillingen. Kravet om, at et ledelsesmedlem skal udvise tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelse af hvervet eller stillingen, indebærer, at ledelsesmedlemmet i forbindelse med udførelsen af det konkrete hverv eller stillingen skal udvise den fornødne uafhængighed, som stillingen eller hvervet nødvendiggør. For bestyrelsesmedlemmer betyder det eksempelvis, at det enkelte bestyrelsesmedlem i tilstrækkelig grad skal kunne agere uafhængigt af den daglige ledelse i valutavekslingsvirksomheden og således i tilstrækkelig grad kunne udfordre og overvåge direktionens arbejde. Tilsvarende betyder det for direktionsmedlemmer, at det enkelte medlem i tilstrækkelig grad løbende skal kunne overvåge, udfordre og føre tilsyn med ledende medarbejders arbejde.

Ledelsesmedlemmer skal endvidere have et godt omdømme. Det er vigtigt at opretholde den finansielle sektors omdømme og det omgivende samfunds tillid til sektoren, og hensynet hertil tilsiger, at også medlemmer af bestyrelsen og direktionen i valutavekslingsvirksomheder eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, skal have et tilstrækkeligt godt omdømme i samfundet. Manglende tillid til enkelte ledelsesmedlemmer i dele af den finansielle sektor vil kunne have en afsmittende effekt på hele den finansielle sektors omdømme og tilliden til den samlede branche. Ved vurderingen af, om det pågældende bestyrelses- eller direktionsmedlem eller, hvor valutaveksling udøves af en

enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, lever op til kravene i det foreslåede stk. 1, nr. 2, skal der derfor lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Et medlem af bestyrelsen eller direktionen eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, anses for at have et godt omdømme, hvis andet ikke er påvist, og hvis der ikke er nogen grund til at nære begrundet tvivl om vedkommendes gode omdømme. Finanstilsynet lægger alle relevante oplysninger til grund for vurderingen af, om bestyrelses- eller direktionsmedlemmet, henholdsvis indehaveren, har et godt omdømme. Medlemmet, henholdsvis indehaveren, anses ikke for at have et godt omdømme, hvis vedkommendes personlige eller forretningsmæssige adfærd giver anledning til begrundet tvivl om vedkommendes evner til at sikre en sund og sikker ledelse af valutavekslingsvirksomheden. Denne vurdering baseres bl.a. på alle kriminelle og administrative overtrædelser, inddragelse af tidligere tilladelser, licenser eller lignende, tidligere afskedigelser og baggrunden herfor. I vurderingen af medlemmets, henholdsvis indehaverens, omdømme tager Finanstilsynet hensyn til alvoren af overtrædelsen, den tid der er gået siden overtrædelsen og personens opførsel i mellemtiden, herunder om der er tale om gentagne overtrædelser. Specielt i forhold til direktører vil det være vanskeligt at opretholde tilliden til vedkommende, hvis den virksomhed, som vedkommende leder, har modtaget gentagne påbud for manglende overholdelse af den finansielle lovgivning.

Kravene i stk. 1, nr. 2, skal være opfyldt til enhver tid. Dette indebærer, at kravene skal være opfyldt fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren tiltræder hvervet eller stillingen eller, hvor valutaveksling udøves som en enkeltmandsvirksomhed, fra det tidspunkt, hvor indehaveren søger om tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed, og i hele den periode, hvori den pågældende varetager hvervet eller stillingen. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem i eller en stilling som direktør for en valutavekslingsvirksomhed, påser Finanstilsynet, om vedkommende har et tilstrækkeligt godt omdømme, og om vedkommende vil kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelse af hvervet eller stillingen.

Finanstilsynet vil i forbindelse med vurderingen af, om et medlem af direktionen eller bestyrelsen har et tilstrækkeligt godt omdømme og udviser hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed, tage hensyn til, i hvilken type valutavekslingsvirksomhed den pågældende besidder en direktions- eller bestyrelsespost

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en valutavekslingsvirksomhed eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde.

Det betyder, at en person som udgangspunkt ikke kan udpeges som henholdsvis bestyrelsesmedlem eller direktør eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, være indehaver, hvis den pågældende er pålagt strafansvar for en overtrædelse af straffeloven eller anden lovgivning på det finansielle område, ligesom man som udgangspunkt må forlade sin stilling eller sit hverv, hvis man bliver pålagt strafansvar for sådanne overtrædelser, efter at man er udnævnt.

I vurderingen af, om en strafbar overtrædelse skal føre til, at den pågældende ikke kan udnævnes, henholdsvis skal fratræde, vil indgå, om det udviste forhold begrundes en nærliggende fare for efterfølgende misbrug af hvervet eller stillingen, eller om den pågældende har handlet på en så retsstridig og uetisk måde, at der er grundlag for at antage, at den pågældende ikke vil varetage hvervet eller stillingen som henholdsvis bestyrelsesmedlem eller direktør på betryggende vis. Herudover vil hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor indgå i vurderingen af, om en strafbar overtrædelse skal medføre, at den pågældende ledelsesmedlem ikke kan varetage hvervet eller stillingen.

Det er således ikke enhver overtrædelse af straffe- og særlovgivningen, der vil føre til en reaktion fra Finanstilsynets side. Bestyrelsesmedlemmer og direktører har efter Finanstilsynets praksis pligt til at indberette, hvis de er dømt for overtrædelse af straffelovens regler i kapitel 28 og 29 om berigelsesforbrydelser og andre strafbare formuekrænkelser. Hertil kommer, at der også skal ske en vurdering i forhold til andre overtrædelser af lovgivning af relevans for den finansielle sektor. Det kan eksempelvis være overtrædelser af strafbelagte bestemmelser i skattelovgivningen og selskabsretten.

Det strafbare forhold skal være fastslået ved dom eller ved, at bestyrelsesmedlemmet eller direktøren har vedtaget et bødeforlæg, jf. retsplejelovens § 832.

Er det strafbare forhold pådømt i udlandet, vil dette kunne begrunde Finanstilsynets indgriben efter stk. 1, nr. 5.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en valutavekslingsvirksomhed eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, ikke må have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering.

Det foreslås således, at et ledelsesmedlem eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, ikke kan varetage hvervet eller stillingen som henholdsvis bestyrelsesmedlem eller direktør, hvis den pågældende har indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering eller er under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering. Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet kan gribe ind, uanset på hvilket stadie i rekonstruktionsbehandlingen eller de respektive insolvensbehandlinger vedkommende befinder sig.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en valutavekslingsvirksomhed eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, ikke må have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Det foreslås således, at et ledelsesmedlem eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, ikke kan varetage hvervet eller stillingen som henholdsvis bestyrelsesmedlem, direktør eller indehaver, hvis den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Ved vurderingen af, om den pågældende har udvist en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på

forsvarlig måde, vil der blive lagt vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor.

Bestemmelsen foreslås bl.a. anvendt i den situation, hvor bestyrelsesmedlemmets, direktørens eller indehaverens private økonomi er i en sådan uorden, at selve det forhold må anses for særdeles belastende for varetagelsen af den overordnede ledelse af en valutavekslingsvirksomhed. Som eksempler på økonomisk uorden kan nævnes, at vedkommende har restancer, er indberettet som dårlig betaler eller lignende.

Herudover vil Finanstilsynet i vurderingen af et ledelsesmedlems, henholdsvis en indehavers, adfærd kunne lægge vægt på, om det pågældende ledelsesmedlem, henholdsvis indehaveren, på grund af sin private økonomiske situation eller via et selskab, som vedkommende ejer eller deltager i driften af eller har en væsentlig indflydelse på, har påført valutavekslingsvirksomheden tab eller risiko for tab.

Endvidere kan viden om, at den pågældende i gentagne tilfælde har været en del af ledelsen i virksomheder, der er gået konkurs, begrunde, at Finanstilsynet vurderer, at en person ikke opfylder kravet.

Der skal dog foretages en individuel vurdering, hvor Finanstilsynet bl.a. kan lægge vægt på, hvilken rolle den pågældende person har spillet i ledelsen af den eller de virksomheder, der er gået konkurs. Der vil således være personer, f.eks. advokater og andre professionelle bestyrelsesmedlemmer, der ikke har været med til at drive virksomheden, men som alene er blevet indsat i en konkurstruet virksomheds ledelse med det formål at lukke virksomheden på en så hensigtsmæssig måde som muligt. I sådanne tilfælde vil det ikke komme en person til skade, at vedkommende har deltaget i ledelsen af en eller flere virksomheder, der er gået konkurs.

Andre eksempler på en tidligere udvist uforsvarlig adfærd kan være situationer, hvor det er åbenbart, at ledelsesmæssige svigt, manglende overholdelse af påbud fra en offentlig myndighed eller grovere misbrugssituationer har været årsag til problemer i de virksomheder, som den pågældende tidligere har deltaget i ledelsen af som bestyrelsesmedlem eller direktør.

Finanstilsynet skal endvidere løbende vurdere, om ledelsen af en valutavekslingsvirksomhed sker på betryggende vis og gribe ind, hvis bestyrelsen, direktionen eller indehaveren har handlet til skade for virksomheden. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis ledelsen ikke har sikret en ordentlig styring, har undladt at efterleve krav om god administrativ praksis, herunder forretningsgange på alle væsentlige områder, og regnskabspraksis, eller har undladt at iværksætte fyldestgørende kontrolprocedurer.

Det foreslås i *stk. 2*, at medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen en valutavekslingsvirksomhed eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i *stk. 1* i forbindelse med deres indtræden i virksomhedens ledelse eller, hvor valutavirksomhed udøves af en enkeltmandsvirksomhed, i forbindelse med ansøgning om tilladelse, jf. § 39 b, og om forhold som nævnt i *stk. 1, nr. 2-5*, hvis forholdene efterfølgende ændres.

I forbindelse med tiltrædelse af hvervet eller stillingen skal ledelsesmedlemmet give Finanstilsynet oplysninger omfattet af stk. 1. Hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed skal indehaveren give Finanstilsynet oplysninger omfattet af stk. 1 i forbindelse med ansøgning om tilladelse, jf. § 39 b.

Indtræder der efter tiltrædelsen, henholdsvis ansøgning om tilladelsen, forhold, som er af betydning for vurderingen af, om kravene til egnethed og hæderlighed i stk. 1, nr. 2-5, fortsat kan anses for at være opfyldt, er den berørte person tillige forpligtet til, af egen drift, at informere Finanstilsynet herom. Det vil herefter være op til Finanstilsynet at tage stilling til, om vedkommende fortsat kan anses for at være egnet og hæderlig. Et ledelsesmedlem, henholdsvis en indehaver, har f.eks. pligt til at oplyse, at der er indgivet konkursbegæring mod vedkommende, at vedkommende har søgt om gældssanering, eller at der er rejst sigtelse mod vedkommende for overtrædelse af lovgivningen som nævnt i stk. 1, nr. 3.

De oplysninger, som Finanstilsynet modtager, indgår herefter i bedømmelsen af, om vedkommende er egnet og hæderlig i medfør af det foreslåede stk. 1.

Medlemmer af bestyrelse og direktion eller indehaveren af en valutavekslingsvirksomhed kan i medfør af forslaget nr. 20, straffes med bøde, hvis de pågældende ikke meddeler Finanstilsynet oplysninger om forhold vedrørende strafansvar og insolvensbehandling i forbindelse med deres indtræden i valutavekslingsvirksomhedens ledelse eller efterfølgende, hvis forholdene ændres.

Det foreslås i *stk. 3*, at såfremt en valutavekslingsvirksomhed drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, finder stk. 1-2 tilsvarende anvendelse på den eller de for valutavekslingsvirksomheden ledelsesansvarlige.

Forslaget medfører, at i de tilfælde, hvor en valutavekslingsvirksomhed drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion, skal den eller de for valutavekslingsvirksomheden ledelsesansvarlige leve op til kravene om egnethed og hæderlighed.

Med den eller de for valutavekslingsvirksomheden ledelsesansvarlige forstås den eller de personer, der er ansvarlige for den overordnede henholdsvis daglige ledelse af valutavekslingsvirksomheden. Den formelle stillingsbetegnelse er ikke afgørende for, om en person anses for at være ledelsesansvarlig. Det afgørende for, hvilke personer der omfattes af egnetheds- og hæderlighedskravene i medfør af den foreslåede bestemmelse, er således, om de pågældende personer faktisk er ansvarlige for den overordnede og/eller den daglige ledelse af valutavekslingsvirksomheden.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger stk. 1-2.

§ 39 g

Det foreslås i § 39 g, at Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslaget til § 39 d, som affattet ved dette lovforslags § 4, nr. 6, hvoraf det fremgår, at en valutavekslingsvirksomhed er forpligtet til at

underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse. Underretning skal ske på forhånd, hvis ændringen må betragtes som væsentlig. I andre tilfælde skal underretning finde sted snarest muligt.

Forslaget til § 39 g fastlægger, hvornår Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed. Ifølge forslaget til *nr. 1* kan Finanstilsynet inddrage en virksomheds tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed, hvis virksomheden ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist af 12 måneder fra meddelelse af tilladelsen, hvis virksomheden udtrykkeligt over for Finanstilsynet giver afkald på at gøre brug af tilladelsen, eller hvis denne ikke har udøvet valutavekslingsvirksomhed i en periode på over 6 måneder.

Ifølge forslaget til *nr. 2* kan Finanstilsynet inddrage en virksomheds tilladelse til valutavekslingsvirksomhed, hvis virksomheden har opnået tilladelsen på baggrund af urigtige oplysninger, der er tillagt vægt ved meddelelsen af tilladelsen, eller på anden uredelig vis. Det er en forudsætning for, at Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse til at udøve valutavekslingsvirksomhed, at forholdet har haft en vis betydning for Finanstilsynets afgørelse om at give tilladelsen.

Endvidere er det en forudsætning, at oplysningerne har været bevidst urigtige. Er det sidste ikke tilfældet, må Finanstilsynet vurdere forholdet efter forslaget til *nr. 3*.

I henhold til forslaget til *nr. 3* kan Finanstilsynet inddrage en tilladelse til valutavekslingsvirksomhed, hvis virksomheden ikke længere opfylder betingelserne for meddelelse af tilladelse som beskrevet i forslaget til § 39 b, inklusiv henvisningen i § 39 b til § 39 f om krav om egnethed og hæderlighed til bestyrelse, direktion, indehaveren og ledelsesansvarlige i valutavekslingsvirksomheder.

Endelig kan Finanstilsynet i henhold til forslaget til *nr. 4* inddrage en tilladelse til valutavekslingsvirksomhed, hvis Finanstilsynet vurderer, at virksomheden ikke overholder bestemmelserne i hvidvaskloven. For at en tilladelse til valutavekslingsvirksomhed skal finde sted med henvisning til den foreslåede bestemmelse, skal der være tale om en klar og væsentlig overtrædelse af hvidvaskloven, som understøttes af klare faktuelle oplysninger.

Til nr. 7 (§ 40, stk. 1, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme)

Med forslaget til ændring af § 40, stk. 1, foreslås tilsynet med hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer for så vidt angår virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, overført fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 40 i hvidvaskloven (lovforslag L 41 af 13. oktober 2016).

Til nr. 8 (§ 42, stk. 1, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme)

Forslaget til ændring af § 42, stk. 1, er en konsekvensændring som følge af, at tilsynet med hvidvaskloven, for så vidt angår virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, med lovforslaget foreslås overført fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet.

Med forslaget til ændring af § 42, stk. 1, forpligtes virksomheder, som udøver valutavirksomhed, samt leverandører og underleverandører til disse af pligten i § 42, stk. 1, i hvidvaskloven til at give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed.

Herudover omfattes virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, samt leverandører og underleverandører til disse af de øvrige bestemmelser i § 42, stk. 2-5, om Finanstilsynets adgang til disse virksomheder uden retskendelse, Finanstilsynets mulighed for at kræve at få adgang til alle oplysninger, herunder regnskaber og regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendige for Finanstilsynets afgørelse af, om en virksomhed er omfattet af bestemmelserne i hvidvaskloven, samt af Finanstilsynets ret til at indhente oplysninger efter § 42, stk. 1 og 4, til brug for de myndigheder og organer der er nævnt i § 49, stk. 3, i hvidvaskloven. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 42 i hvidvaskloven (lovforslag L 41 af 13. oktober 2016).

Til nr. 9 (§ 44 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme)

Forslaget til ændring af § 44 er en konsekvensændring som følge af, at tilsynet med hvidvaskloven, for så vidt angår virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, med lovforslaget foreslås overført fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet.

Med forslaget kan Finanstilsynet inden for en af Finanstilsynet fastsat frist påbyde virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler eller forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 44 i hvidvaskloven (lovforslag L 41 af 13. oktober 2016).

Til nr. 10 (§ 46 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme)

Med forslaget til ændring af § 46 omfattes virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, af erhvervsministerens mulighed for at fastsætte regler om virksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.

Med forslaget får erhvervsministeren således bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om pligten for de virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden samt til at fastsætte nærmere regler om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomhederne. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 46 i hvidvaskloven (lovforslag L 41 af 13. oktober 2016)

Til nr. 11 (§ 47, stk. 1, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme)

Forslaget til ændring af § 47, stk. 1, er en konsekvensændring som følge af, at tilsynet med hvidvaskloven, for så vidt angår virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, med lovforslaget foreslås overført fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet.

Af § 47, stk. 1, i hvidvaskloven følger Finanstilsynets mulighed for i visse situationer at påbyde en virksomhed, som har videregivet oplysninger om virksomheden, som er kommet offentligheden til kendskab, at offentliggøre berigtigende oplysninger.

Med forslaget til ændring af § 47, stk. 1, omfattes virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed af Finanstilsynets mulighed for i visse situationer at påbyde en virksomhed, som har videregivet oplysninger om virksomheden, som er kommet offentligheden til kendskab, at offentliggøre berigtigende oplysninger. Der henvises til bemærkningerne til § 47 i hvidvaskloven (lovforslag L 41 af 13. oktober 2016).

Til nr. 12 (§ 47, stk. 2, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme)

Forslaget til ændring af § 47, stk. 2, er en konsekvensændring som følge af, at tilsynet med hvidvaskloven, for så vidt angår virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, med lovforslaget foreslås overført fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet.

Med forslaget til ændring af § 47, stk. 2, omfattes virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed af bestemmelsen, således at hvis virksomheden ikke berigtiger oplysningerne, jf. § 47, stk. 1, i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet, der er meddelt efter § 47, stk. 1.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 49, stk. 2, hvorefter Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger. Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte de omfattede virksomheders kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervs kunder. Der henvises til bemærkningerne til § 49, stk. 2, i hvidvaskloven.

Til nr. 13 (§ 50, stk. 1, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at tilsynet med hvidvaskloven, for så vidt angår virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, med lovforslaget foreslås overført fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet.

Til nr. 14 (§ 51, stk. 1, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at tilsynet med hvidvaskloven, for så vidt angår virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, med lovforslaget foreslås overført fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet.

Til nr. 15 (§ 51, stk. 6, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at tilsynet med hvidvaskloven, for så vidt angår virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, med lovforslaget foreslås overført fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet.

Til nr. 16 (§ 52, stk. 1, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at tilsynet med hvidvaskloven, for så vidt angår virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, med lovforslaget foreslås overført fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet.

Til nr. 17 (§ 52, stk. 2, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at tilsynet med hvidvaskloven, for så vidt angår virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, med lovforslaget foreslås overført fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet.

Til nr. 18 (§ 53 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at tilsynet med hvidvaskloven, for så vidt angår virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, med lovforslaget foreslås overført fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet.

Til nr. 19 (§ 54 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at tilsynet med hvidvaskloven, for så vidt angår virksomheder og personer, der udøver valutavekslingsvirksomhed, med lovforslaget foreslås overført fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet.

Til nr. 20 (§ 71 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at tilsynet med hvidvaskloven, for så vidt angår virksomheder og personer, der udøver valutavekslingsvirksomhed, med lovforslaget foreslås overført fra Erhvervsstyrelsen til Finanstilsynet.

Det foreslås, at forsætlig eller groft uagtsom udøvelse af valutavekslingsvirksomhed uden den lovpligtige tilladelse, jf. § 39 a, skal kunne straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens regler.

Tilsvarende foreslås at gælde forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af § 39 d, om at underrette Finanstilsynets om ændringer i de forhold, som Finanstilsynet har tillagt betydning ved meddelelse af tilladelsen, og for forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af kravet om at indsende årlig erklæring til Finanstilsynet, jf. § 39 e.

Det foreslås ligeledes, at forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af kravet om at meddele Finanstilsynet ændringer i ledelsen, jf. § 39 f, stk. 2, skal kunne straffes med bøde.

Til nr. 21 (§ 71, stk. 2, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme)

Det foreslås, at særlig grove eller omfattende forsætlige overtrædelser af udøvelse af valutavekslingsvirksomhed uden en tilladelse, jf. § 39 a, skal kunne straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Anvendelsen af fængselsstraf vil især være relevant, men ikke begrænset til tilfælde af særlig grove, gentagne, systematiske eller forsætlige overtrædelser af lovens krav.

Det er en forudsætning for anvendelsen af bestemmelsen, at den pågældende ikke kan straffes for handlingen eller undladelsen efter andre alvorligere bestemmelser i straffeloven.

Muligheden for at pålægge ledelsesmedlemmer og indehaveren fængselsstraf skal ses i sammenhæng med de risici, der er for kriminelles misbrug af valutaveksling til hvidvask og finansiering af terrorisme.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til § 71, stk. 2, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (lovforslag L 41 af 13. oktober 2016).

Til § 5

Til nr. 1 (§ 12, stk. 2, i lov om ejendomskreditselskaber)

I § 12, stk. 2, opregnes en række bestemmelser i markedsføringsloven, som finder anvendelse, når Forbrugerombudsmanden behandler eller anlægger sager vedrørende ejendomskreditselskaber. Den gældende § 12, stk. 2, indeholder ikke en henvisning til markedsføringslovens § 27 a, der blev indført ved lov nr. 378 af 17. april 2013, og som giver Forbrugerombudsmanden hjemmel til efter forhandling at meddele påbud om at informere relevante kunder om retsstillingen i relation til forældelse i de tilfælde, hvor Forbrugerombudsmanden skønner det nødvendig for at beskytte forbrugeren mod retstab. Bestemmelsen blev indsat for at sikre, at kunder, der måtte have et krav, bliver orienteret om deres retsstilling i relation til forældelse, så de har mulighed for at varetage deres interesser. I forbindelse med indførelsen af bestemmelsen i markedsføringsloven burde man have foretaget en konsekvensrettelse af § 12, stk. 2, og af tilsvarende bestemmelser i de øvrige tilsynslove på det finansielle område, således at Forbrugerombudsmanden også har mulighed for at anvende denne nye bestemmelse i markedsføringsloven over for virksomheder, som måtte have påført deres kunder et tab, og hvor Forbrugerombudsmanden vil indlede en retssag på vegne af disse kunder. Med den foreslåede ændring rettes der op på dette forhold i lov om ejendomskreditselskaber.

Til § 6

Til nr. 1 (§ 7, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere)

Det foreslås, at der i § 7 indsættes et nyt *stk. 3*, der giver erhvervs- og vækstministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om pris- og risikoplysninger for boligkreditaftaler.

Bestemmelsen indsættes med henblik på at gennemføre artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17 EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (herefter boligkreditdirektivet) i dansk ret. Artikel 11 indeholder en række standardoplysninger som klart, præcist og på fremtrædende måde skal angives i reklame for boligkreditaftaler. Den nuværende bemyndigelse i § 7, stk. 2, giver ministeren mulighed for at fastsætte regler om god skik, men ikke hjemmel til at udstede regler om prisoplysninger for boligkreditformidlere.

Med forslaget vil kravene til de standardoplysninger i reklame for boligkreditaftaler, som fremgår af artikel 11 i boligkreditdirektivet, kunne fastlægges i en bekendtgørelse.

For boligkreditformidlere, der er pengeinstitutter, og ejendomskreditselskaber findes der i § 43 i lov om finansiel virksomhed og § 8 a i lov om ejendomskreditselskaber en hjemmel til at udstede regler om pris- og risikooplysning, og denne hjemmel forventes udnyttet til at udstede regler, der gennemfører artikel 11 i boligkreditdirektivet i en kommende revision af bekendtgørelse om god skik for boligkreditaftaler.

Den foreslåede hjemmelsbestemmelse vil blive anvendt til at sikre, at reglerne om prisoplysning også kommer til at gælde for boligkreditformidlere, der ikke er pengeinstitutter.

Til § 7

Til stk. 1.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2017.

Virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed, er forpligtet til at efterleve lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme og til at være registreret hos Erhvervsstyrelsen, jf. § 1, stk. 1, nr. 19, og § 51, stk. 1, i samme lov. Med det foreslåede kapitel 9 a i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, jf. lovforslagets § 4, nr. 6, foreslås en skærpelse af det eksisterende tilsyn med valutavekslingsvirksomhed. Som led heri foreslås det med § 39 a, at disse virksomheder underlægges krav om tilladelse fra Finanstilsynet. Det foreslås endvidere med § 39 b, at Finanstilsynet kan give tilladelse til valutavekslingsvirksomhed, når en række nærmere angivne krav er opfyldte. Virksomheden skal bl.a. i medfør af det foreslåede § 39 b, nr. 4, have tilstrækkelige kontrolforanstaltninger og tilstrækkelige forretningsgange på alle væsentlige områder.

Til stk. 2.

Med den foreslåede overgangsordning i *stk. 2, 1. pkt.*, foreslås det, at virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed registreret hos Erhvervsstyrelsen den 1. juli 2017, og som bliver omfattet af kapitel 9 a i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, som affattet ved dette lovforslags § 4, nr. 6, kan fortsætte deres virksomhed indtil den 31. december 2017. Det foreslås i *2. pkt.*, at sådanne virksomheder skal indsende en ansøgning om tilladelse inden den 31. december 2017. Det foreslås i *3. pkt.*, at virksomheden herefter kan fortsætte sin virksomhed her i landet uden tilladelse, indtil Finanstilsynet har truffet afgørelse om ansøgningen.

Den foreslåede overgangsordning indebærer, at virksomheder, der udøver valutavekslingsvirksomhed den 1. juli 2017, der er registreret hos Erhvervsstyrelsen pr. denne dato og bliver omfattet af det foreslåede kapitel 9 a i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, jf. lovforslagets § 4, nr. 6, kan fortsætte deres virksomhed indtil den 31. december 2017. Disse virksomheder skal som hidtil efterleve lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme og herudover træffe alle nødvendige foranstaltninger med henblik på at indrette virksomheden, så den lever op til kravene i de foreslåede §§ 39 b og c.

Disse foranstaltninger skal være på plads senest den 31. december 2017, som er sidste frist for at indsende en ansøgning om tilladelse til valutavekslingsvirksomhed til Finanstilsynet. Indsender virksomheden en ansøgning om tilladelse til valutavekslingsvirksomhed senest den 31. december 2017, vil virksomheden i perioden, hvor Finanstilsynet behandler ansøgningen, kunne fortsætte uden tilladelse. Det følger af kravet, at igangværende virksomheder, som bliver omfattet af det foreslåede kapitel 9 a, skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at indrette deres virksomhed, så den er i overensstemmelse med lovens bestemmelser, samt at virksomhederne i sagsbehandlingsperioden i videst muligt omfang skal leve op til kravene i kapitel 9 a.

Har virksomheden ikke senest den 31. december 2017 sendt en ansøgning om tilladelse til valutavekslingsvirksomhed til Finanstilsynet, skal udøvelse af valutavekslingsvirksomhed ophøre.

Til stk. 3.

Den foreslåede overgangsbestemmelse i *stk. 3* indebærer, at Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds registrering til udøvelse af valutavekslingsvirksomhed, såfremt virksomheden, virksomhedens ledelse eller reelle ejere er dømt for et strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, jf. § 78, stk. 2, i straffeloven.

Kravet om, at der skal være en nærliggende fare for misbrug, betyder, at virksomheden ikke kan nægtes en tilladelse, alene fordi denne er dømt for en strafbar handling. Henvisningen til straffeloven indebærer, at Finanstilsynet skal foretage en vurdering efter samme princip, som domstolene anvender i forbindelse med en rettighedsfrakendelsessag, og i vurderingen inddrage domspraksis.

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af, at registrerede valutavekslingsvirksomheder kan udøve aktiviteten uden tilladelse indtil 6 måneder efter lovens ikrafttræden.

Til stk. 4.

Den foreslåede overgangsbestemmelse i *stk. 3* indebærer, at Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds registrering til udøvelse af valutavekslingsvirksomhed, såfremt virksomheden har indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs eller er under rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling.

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af, at registrerede valutavekslingsvirksomheder kan udøve aktiviteten uden tilladelse indtil 6 måneder efter lovens ikrafttræden.

Til § 8

Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.